

ή σ.ε. δέν θά κυκλοφορήσει
τό έργόμενο δεκαπενθήμερο
λόγω τών άδειών
των τυπεργατών.
θά κυκλοφορήσει κανονικά
τήν Παρασκευή 28 Αύγουστου

ΣΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ 20ης ΙΟΥΛΙΟΥ ΛΑΪΚΗ ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ

ΑΠΑΙΤΗΣΕ Ο ΛΑΟΣ

Η συγκέντρωση της 20ης Ιουλίου στην πλατεία Έλευθερίας αποδείχτηκε μια πραγματικά αγωνιστική λαϊκή κινητοποίηση παρ' όλες τις προσπάθειες να κρατηθεί μέσα στα πλαίσια μιας έπετειακής συγκέντρωσης. Η απόφαση του λαού ν' αγωνιστεί, έγινε έντονα αισθητή μέσα από την επίμονη απαίτηση της μάζας για λήψη πρακτικών μέτρων για την υλοποίηση ενός προγράμματος αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό.

Το βασικό νόημα της δ'μιλίας του Μακάριου είναι πως μετά το τελευταίο φιάσκο στη Βιέννη μπαίνουμε σε μια περίοδο αγωνιστικών τοποθετήσεων. Οι προσπάθειες για εξεύρεση ενός συμβιβασμού με τις εύλογες των Αμερικανικών πιέσεων

τόν αγώνα, σαν η μόνη εγγύηση ενάντια στην αναβίωση του φασισμού, σαν το μόνο δυνατό μέτρο για τη δημιουργία μιας σοβαρής άμυνας. Είναι αδύνατο να εφαρμοστούν σχέδια αγώνα χωρίς την δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής.

αυτόματα υλοποιείται η αγωνιστική πορεία. Αν δεν παρτούν τα αναγκαία τολμηρά μέτρα θα οδηγηθούμε και πάλι σε νέους κύκλους διπλωματικών παρασκηνίων και νέων υποχωρήσεων. Αυτό είναι η ώρα για την πιο έντονη λαϊκή απαίτηση για:

νω στόχων θα σημαίνει και την άπαρχή μιας σταθερής πορείας αγώνα. Δεν είναι νοητό να αφήνεται ο λαός έξω από κάθε συμμετοχή στην άμυνα όπως δεν είναι νοητό ν' αφήνουμε την οικονομία στα χέρια μιας τάξης

που αποτελεί τον πληρεξούσιο των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων στην Κύπρο. Είναι ακόμα αδύνατο να κερδηθούν οι Τουρκοκυπριακές μάζες στον αγώνα αν δεν αποβάλουμε και τα τελευταία ίχνη σωβινιστικής τοποθέτησης.

ΟΙ ΑΝΑΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

Η πρόσφατη αποχώρηση ενός βουλευτού και άλλων στελεχών από το Δημοκρατικό Κόμμα του κ. Κυπριανού ξαναφέρνει στην επιφάνεια το θέμα των διαμοχών μέσα στους κόλπους της δεξιάς. Η συγκεκριμένη δήλωση που έκανε ο κ. Λ. Ίεροδιακόπου άμεσα μετά την αποχώρησή του, ότι δηλαδή το ΔΗ.ΚΟ. δεν κατάφερε να γίνει κόμμα αρχών, αγγίζει πολύ ξύπνιστα το θέμα γιατί εκφράζει απλώς ένα σύμπτωμα έξω από τις κοινωνικές πραγματικότητες του νησιού.

Η διεργασία των τελευταίων βουλευτικών εκλογών ήταν αποτέλεσμα του αδιεξόδου στο οποίο οδηγήθηκε το Κυπριακό με την επίδραση της συγκεκριμένης πολιτικής που ακολούθησε ή οικονομική ολιγαρχία και εκφραζόταν από τον κ. Κληρίδη. Η συγκεκριμένη πολιτική είναι γνωστή: συνίσταται στην υποχώρηση και εξεύρεση μιας λύσης μέσα από τις διαδικασίες της δυτικής διπλωματίας.

Η δημιουργία του ΔΗ.ΚΟ. αποσκοπούσε βασικά στην εκπροσώπηση της δεξιάς, που μέχρι τότε στην μεγάλη της πλειοψηφία εκπροσωπούσε ο Κληρίδης. Το ΔΗ.ΚΟ. όμως, απέτυχε να πείσει το μεγάλο κεφάλαιο να το ακολουθήσει και παράμεινε ένα συνθλιμμένο μικροαστικών και μεσαίων στρωμάτων. Η προσπάθεια να πειστούν οι άστοι ν' ακολουθήσουν μια πιο αγωνιστική γραμμή, έστω και εξαρτημένη, όπως ήταν εκείνη του ΔΗ.ΚΟ. αποδείχτηκε ούτοπική.

Με αρκετά μεγάλη συνέπληρωση, ή αστική τάξη παράμεινε προσηλωμένη στη γραμμή Κληρίδη, στη γραμμή δηλαδή εκείνη που εκφράζει τα άμεσα και έμμεσα ταξικά της συμφέροντα. Έχουμε πολλές φορές αναλύσει πως ή οικονομική σύνδεση της νεόκλας ολιγαρχίας

με τον ιμπεριαλισμό, καθώς και ο φόβος και ή αδυναμία αντιμετώπισης του εργατικού κινήματος μέσα στις διαδικασίες που θα έθετε σε κίνηση ένας μακρόχρονος αντιιμπεριαλιστικός αγώνας, την οδηγεί σε μια στάση υποχωρητική. Συνεπώς, ή πολιτική του ΔΗ.ΚΟ., δεν κατάφερε να το καταστήσει τον πολιτικό φορέα της αστικής τάξης. Από την άλλη ή εκλογική συνεργασία του ΔΗ.ΚΟ με το ΑΚΕΛ και την ΕΔΕΚ έχει φαινομενικά τρομάξει τη συντριπτική δεξιά που αποδόθηκε σε ανοιχτό αντικομμουνιστικό αγώνα.

Η ήττα του Δ. Συναγερμού στις βουλευτικές εκλογές δεν σημαίνει κατ' ανάγκη και ήττα της γραμμής της οικονομικής ολιγαρχίας, που είναι ακόμα σε θέση να επιδρά μέσα από διάφορους φορείς. Μια άλλη διαπίστωση που πρέπει να γίνει είναι: πως ή γραμμή της υποχώρησης δεν είναι απλώς απάραικτη αλλά και ούτοπική. Οι μέχρι τώρα υποχωρήσεις δείχνουν τη ματαιότητα της διαλαχτικότητας. Έχουμε το πιο πρόσφατο παράδειγμα με την άποδοξη Κλίφφορντ και την άποδοξη της διζωνικής. Στην καλύτερη περίπτωση ή γραμμή των υποχωρήσεων οδηγεί στη μονιμοποίηση και άποδο-

απέτυχαν αφήνοντας ανεξίτηλα τα σημάδια της τελευταίας «όδυνης» υποχώρησης: την άποδοξη της διζωνικής. Αναπόφευκτα ή μόνη σωστή διέξοδος είναι μια σταθερή τοποθέτηση σε βάση αρχών και όχι στα παζάρια με την κλίκα του Ντενκτάς.

Η ώριμότητα όμως του λαού δεν αταμάτα στην εξαγγελία του αγώνα: ή μάζα απάντησε με το σύνθημα «Λαϊκή πολιτοφυλακή». Ένα τέτοιο μέτρο δεν φαίνεται: πια σαν μια ρομαντική τοποθέτηση αλλά σαν μια βασική προϋπόθεση για

Άλλα συνθήματα ήταν «Λαός όπλισμένος, ποτέ νικημένος» (στο οποίο για κάποιον λόγο ή ΕΔΟΝ αντιπαραθέσε το «Λαός ενωμένος ποτέ νικημένος»), «Έξω ή Ελλάδα από το ΝΑΤΟ», «Οι Τουρκοκύπριοι είν' αδελφοί μας», «Όχι στη Διζωνική» και άλλα. Τα πιο πάνω συνθήματα δείχνουν ότι μέσα στη συνείδηση του λαού έχει πια ώριμάσει ή προοπτική του αγώνα, ενός μακροχρόνιου αγώνα μαζί με τους Τουρκοκύπριους ενάντια στην κατοχή και την καταπίεση.

Αυτό δεν σημαίνει πως

- Λαϊκή πολιτοφυλακή με δημοκρατικό έλεγχο.
- Κρατικοποίηση των τραπεζών και των βασικών μονοπωλίων του νησιού για να γίνει δυνατός ο σχεδιασμός της οικονομίας και ή τοποθέτησή της σε σταθερές βάσεις.
- Δημιουργία των προϋποθέσεων για τη σύμπληξη καινούριου αντιιμπεριαλιστικού αντικρατικού μεταστροφής Έλληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων.

Η επιτυχία των πιο πάλι

Η ΖΩΗ ΣΤΑ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ

"Ένα άρθρο του "Αγγλου δημοσιογράφου συν. Κρ. Χίτσιους γραμμένο ειδικά για την «Σοσιαλιστική Έκφραση»

Από μια σκοπιά σοσιαλιστική, μια επίσκεψη στην κατεχόμενη από τους Τούρκους ζώνη του νησιού αποτελεί μια πολύπλοκη εμπειρία. Κάποιος μπορεί, για παράδειγμα, να συναντήσει Τουρκοκύπριους δημοσιογράφους, δικηγόρους και κομματικούς ηγέτες, όπως συνέβη με μένα, και να βρει πώς είναι πλήρως αντίθετοι στην αντιδραστική κοινωνική και οικονομική πολιτική του καθεστώτος του Ντενκτάς. Όμως, στις καθημερινές τους συζητήσεις χαρακτηρίζουν άρκετά φυσιολογικά την εισβολή του Άττίλα σαν «ειρηνική επιχείρηση».

Πολλοί άνθρωποι στην ελληνική περιοχή του νησιού θνομάζουν τους Τουρκοκύπριους, αδελφούς τους, και πιστεύουν πως η συμφορά τους έγινε αντικείμενο εκμετάλλευσης από τους επεκτατικούς κύκλους της Άγκυρας. "Αν και είμαι ξένος, νομίζω πως αυτή ήταν και η δική μου θέση. Άλλα πρέσει κάποιος να έχει υπόψη του πως πολύ λίγοι Τουρκοκύπριοι έχουν συνείδηση, ή έχουν το δικαίωμα να έχουν

πάρχει μια αντι-σοβιετική δύναμη ανάμεσα στους Έλληνες. Ο άναγνώστης πιθανόν να ενδιαφέρεται να μάθει για το τι μπόρεσα να ανακαλύψω στο «Ομόσπονδο Κράτος». Πολλά δεν ήταν εκπληκτικά — για παράδειγμα οι ισχυρισμοί για την ύπαρξη δωροδοκιών στην περίοδο των εκλογών, με τη χρήση των ελληνικών περιουσιών που εγκαταλείφθηκαν ως δολώματος, είναι: πολύ γνωστοί. Τέ τι

πως είναι η Διθύη και η Αυστραλία. Είναι ενδιαφέρον να ξέρουμε με τι είδους διαβατήρια μπόρεσαν να ταξιδεύσουν, όμως είναι δύσκολο να τους φέξει κανείς επειδή έχουν φύγει. "Οχι πριν από πολύ καιρό, στην διάρκεια μιας άλλης επίσκεψης που έκανα στον Τουρκικό τομέα, είδα πολλούς απ' αυτούς τους δύστυχους ανθρώπους να περιμένουν έξω από το ξενοδοχείο Σερράι για να πάρουν την αναγκαία

ρους, υπαλλήλους σταθμών θανζίνας) που δεν καταλαβαίνουν το κυπριακό νόμισμα δείχνει πως ο έποικισμός έχει γίνει μέρος της άλλης εικόνας αλλά έχει αποτύχει στην προώθηση της απόδοσης της οικονομίας.

Είναι γι' αυτό το λόγο, μέσα στις δύσκολες σημερινές συνθήκες, που οι Τουρκοκύπριοι ελπίζουν σε μια νίκη του Έτζιβετί στην Τουρκία. Αυτή η ελπίδα έχει εξαναγκαστεί, και ίσως να ήταν άποιαδήποτε μια αταπάτη. Ήταν όμως μια δημοκρατική αταπάτη και είναι για το λόγο σημαντικό. Βέβαια, υπήρχαν ενδείξεις πως ο Έτζιβετί θα αντέστρεφε τη διαδικασία του έποικισμού, που είναι η χειρότερη και η πιε επικίνδυνη πολιτική που ακολουθεί το καθεστώς του Ντενκτάς.

Η αναφορά στον Κουρσάντ και τους έποίκους μας οδηγεί σε ένα άλλο βασικό χαρακτηριστικό της ζωής στο Βορρά — την άνοδο της εξτρεμιστικής δεξιάς. Αυτή, βέβαια, υπήρχε πάντοτε, κάτω από την ΤΜΤ και άλλες δυνάμεις. Άλλα άκουσα πληροφορίες σχετικά με την εισαγωγή από την Τουρκία της νεοφασιστικής έπιρροής που αντιπροσωπεύει ο συν)ρχης Τουρκές και το νεολαίστικο κίνημά του των «Γκρίζων Λύκων». Πολλοί από τους έποίκους προέρχονται ακριβώς από το είδος των εξεθλιωμένων και προκαταλειμμένων άγειδίκευτων εκείνων στρωμάτων που ιστορικά τροφοδότησαν με μέλη το φασισμό. Η εξέλιξη του στην Κύπρο θα είναι κάτι που πρέπει να παρακολουθηθεί με προσοχή. Οι τωρινές ενδείξεις δείχνουν πως ο Κουρσάντ ανήκει σε τουτό το κίνημα, και πως όρισμένες «κατασκηνώσεις νεολαίας» που φαίνονται άρκετά άθωες αποτελούν στην πραγματικότητα προκάλυμμα για να μολύνεται η νεολαία με ρατσιστικές και εξτρεμιστικές ιδέες.

Όσον αφορά την οικονομία, δεν θα προκαλέσει έκπληξη σε πολλούς συντρόφους αν μάθουν πως η κατάσταση είναι: πολύ άσχημη. Δεν είναι μόνο η γενική στασιμότητα και η διαφθορά που υπάρχουν αλλά και τα συνεχή παράπονα για τις αξιέσεις στις τιμές και την επανειλημμένη άποτυχία στο να γίνει οποιαδήποτε πρόοδος στις εξαγωγές. Δεδομένης της ευφορίας και της ευημερίας της Βόρειας Κύπρου, τουτό αποτελεί πραγματική κατηγορία. Μου είπαν πως στην περιοχή της Μόρφου, όπου έχουν μεταφερθεί αγρότες από την Πάφο και τη Λεμεσό, και όπου νομικά κατοχυρωμένοι τίτλοι της γης τώρα διανέμονται (με τον δρον πως η γη δεν θα πωληθεί) ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛΙΔΑ

συνείδηση, αυτού του αίσθηματος που υπάρχει ανάμεσα στην Ελληνική άριστερά. Μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση, διαβάζοντας μια Τουρκική προπαγανδιστική μπροσούρα στο γραφείο του κ. Ντενκτάς, ο τρόπος με τον οποίο η μπροσούρα παράθετε λόγους Έλλήνων σοσιαλιστών σαν τεκμήριο της κακής μεταχείρισης των Τουρκοκυπρίων από τους Έλληνες δεξιούς πριν από το 1974. Δεν φαίνονταν να αντιλαμβάνονται πως υπόνομευαν τη δική τους θέση και έμμεσα παραδέχονταν πως ή-

είναι λιγώτερο γνωστό είναι: το ότι σε πολλούς Τούρκους μετανάστες που παρασύρθηκαν μ' αυτό τον τρόπο, άναφέρθηκε μετά πως τελικά δεν κατέχουν τον τίτλο της γης ή του σπιτιού (που πήραν). Οι έδιοι οι Τουρκοκύπριοι ποτέ, βέβαια, δεν ρωτήθηκαν αν συμφωνούν με την άφιξη σχεδόν 20 χιλιάδων έποίκων, και είναι άπογοητευτικό για κάποιον που ακούει από άριστα πληροφορημένη πηγή: πως, ίσως σχεδόν 7.000 Τουρκοκύπριοι εγκατάλειψαν για πάντα το νησί, για να πάνε σε μέρη τόσο διαφορετικά

δεια εξέδου. Ο «ύπουργός Νεολαίας και Πολιτισμού», κ. Φικρέτ Κουρσάντ, τους είχαν άποκηρύξει σαν προδότες, ενώ η έφημερίδα Χαλίλιν Σεσί είχαν άπαντήσει ότι, αντίθετα, ήταν άνθρωποι που ξέφευγαν από την εκμετάλλευση. Μπορούμε ν' αναμένουμε πως τούτου του είδους οι διαμάχες θα γίνουν πιο συχνές, καθώς η ζωή του μέσου ανθρώπου γίνεται συνεχώς πιο δύσκολη. Οι τιμές στο Βορρά είναι εξαιρετικά ψηλές και οι έλλείψεις προϊόντων είναι πια κοινότητα. Επίσης το γεγονός ότι έχω προσέξει τόσα πολλά πρόσωπα (σερβιτό-

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΕΝΤΕΛΩΣ ΤΥΧΑΙΟ...

Πλυμμήρισε απο πανώ και συνθήματα η πλατεία ελευθερίας στις 20 του Ιούλη Κόκκινα, Πράσινα και γαλαζοαίματα. Οστόσο η πλατεία είναι αρκετά ευρύχωρη για τρεις φορές περισσότερα πανώ που θα μπορούσαν να τοποθετηθούν σε τέτοια διάταξη ώστε να μην κρύβεται το ένα πίσω από το άλλο. Επειδή όμως δεν είμαι καθόλου κακόπιστος ερμηνεύω σαν εντελώς τυχαίο το γεγονός ότι σε κάποια στιγμή όλα τα πανώ της ΕΔΕΝ και της ΕΔΕΚ κρύφτηκαν ακριβώς πίσω από τα πανώ της ΕΔΟΝ και του ΑΚΕΛ. Και κάτι άλλο. Γιατί τόσο άγριο πάθος και τόση ένταση στις φάτσες μερικών για να φωναχτεί το σύνθημα «ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ»; Μήπως για να μην ακουστεί κάποιο άλλο σύνθημα;

ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΖΩΝΙΚΗ

Ούτε το ΡΙΚ, ούτε οι εφημερίδες ούτε και οι φιλότιμες προσπάθειες της ΕΔΟΝ κατάφεραν να εξαφανίσουν την κραυγή «ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΖΩΝΙΚΗ» γιατί ο λαός αγκάλιασε το σύνθημα. Και η κραυγή μετατράπηκε σε θαιρεία που κτύπησε κατακέφαλα, όσους μάταια προσπαθούν να περάσουν την πολιτική της υποχώρησης μέσα στις μάζες.

ΦΤΑΙΕΙ Ο ΚΑΥΣΩΝΑΣ

Τελικά ακόμα μια ελπιδοφόρα αυτοπία αφαιρέθηκε από την επιχειρηματολογία των αστών. Οι Τούρκοι θα κατοικήσουν την Αμμόχωστο, και μερικοί έμειναν με το στόμα ανοικτό ενώ οι Κυπριακές εφημερίδες ορύνονται σε ρυθμό άκρατου αντιτουρκισμού.

Στο κάτω-κάτω η Άγκυρα και οι πράκτορές της στα κατεχόμενα δεν κάνουν τίποτα χειρότερο από ό,τι έκαναν στις 20 του Ιούλη ή στις 15 Αυγούστου του 1974, και τίποτα περισσότερο από το να μας ρίχνουν κατάμουτρα και το τελευταίο τους διαπραγματευτικό τρύκ αφού πέτυχαν αυτό που ήθελαν. Αυτό που δεν καταλαβαίνει το στενό μου κεφάλι είναι γιατί δεν σήκωσαν την παραμικρή φωνή διαμαρτυρίας, οι Κυπριακές εφημερίδες, όταν η Ελληνοκυπριακή πλευρά παρέδιδε και μάλιστα «επί χάρτου» στην Άγκυρα το 20% της Κυπριακής γης. Μπορεί να φταιει ο καύσωνας, ή ίσως είναι μερικά πράγματα που φαίνεται πως πρέπει να είσαι πολύ έξυπνος για να τα καταλάβεις.

Το Καρφί

ΕΚΦΡΑΣΗ

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΔΗ.ΚΟ.

Η ΑΠΟΧΡΗΣΗ του κ. Ίεροδιακόπου και οι φί-
μες για παραίτηση του κ. Κυπριανού από την θέση
του Προέδρου της Βουλής και αντικατάστασή του
από τον κ. Τάσο Παπαδόπουλο δεν αποτελούν ά-
πλως μια έσωκομματική κρίση στο ΔΗ.ΚΟ. Άντανα-
κλούν τη βαθειά κρίση που μαστίζει την άποκαλού
μενη «μετριοπαθή δεξιά». Σε περιόδους ήρεμιας
μπορούν ν' αναπυχθούν μέσα στο σύστημα φιλε-
λεύθεροι, δημοκρατικοί σχηματισμοί της δεξιάς.
Με τα πρώτα όμως σημάδια μιάς επερχόμενης κρί-
σης ή άστική τάξη που ανέχεται ή άκόμη υποστή-
ριζε τους φιλελεύθερους πολιτικούς τους εγκατα-
λείπει για να συνταχτεί με τους πραγματικούς της
έκπροσώπους, τη συντηρητική ή άκόμη και τη φα-
σιστική δεξιά. Οί φιλελεύθεροι πολιτικοί παύουν να
έκπροσωπούν την τάξη που προσπαθούν να έξυ-
πηρετήσουν και χάνουν την δύναμή τους.

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΚΑΙ «ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΚΗ» ΥΣΤΕΡΙΑ

ΣΤΗΝ περασμένη έκδοση σε σκόλιο της Σ.Ε.
τονίζαμε πως ο άγώνας του Νεοκυπριακού για άν-
τικατάσταση της έλληνικής σημαίας με την Κυ-
πριακή μεταθέτει το πρόβλημα από την ουσία του
και άπλως αντικαθιστά μιά άστική φιλοσοφία με μιά
έλλη. Όστόσο θάταν παράλειψη αν δεν τονίζαμε
πως οί επιθέσεις εναντίον του Νεοκυπριακού που
έντείνονται την τελευταία περίοδο αποτελούν έ-
ως πολύ πιό επικίνδυνα συμπτώματα. Η εύκολια
με την όποία έκτοξεύονται επιθέσεις για «άνθελλη-
νισμό» θυμίζει την προπραξικοπηματική περίοδο
όπου οί πράκτορες της χούντας χαρακτήριζαν κά-
θε άπλο δημοκράτη «άθέλληνα» για να προετοι-
σουν το ψυχολογικό κλίμα για το πραξικόπημα.

Η ΚΛΗΣΗ ΕΦΕΔΡΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ

ΠΟΛΛΟΙ νέοι καλούνται τώρα για όλιγοήμερη
εφεδρεία στην Έθνική φρουρά. Πολύ σωστά ή
ΠΕΟ ζήτησε να πληρώνονται τα μεροκάματα των
έργαζομένων εφέδρων από τους έργοδότες τους.
Είναι άδιανόητο να επιβαρύνονται άποκλειστικά οί
έργαζόμενοι για την ύπηρεσία τους. Είναι καιρός
να μπει κάποιο τέλος τουλάχιστο σε τέτοιες χον-
τροκομμένες διακρίσεις.

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

ΕΚΤΟΣ από τους εφέδρους οί στρατευμένοι
νέοι γίνονται επίσης θύματα μιάς άκόμη πιό κατά-
φωρης άδικίας. Για περισσότερο από δυό χρόνια
αναγκάζονται να επιδιώσουν με το έξευτελιστικό
έπιδομα των 4% λιρών τον μήνα. Και αν ή οικογέν-
ειά τους μπορεί, έστω και με πολλές δυσκολίες
να τους επικορηγήσει με κάτι, έχει καλά. Όμως
πολλοί νέοι αναγκάστηκαν να δουλέψουν από παι-
διά άχι μόνο για να ζήσουν οί ίδιοι αλλά άκόμη
και να βοηθήσουν τις οικογένειές τους. Γι' αυτούς
τους νέους ή στρατιωτική θητεία γίνεται αίτια δει-
νών. Η Κυβέρνηση έχει υποχρέωση άπέναντί τους
να εκπληρώσει την δίκαιη άπαιτήσή τους για άξιο-
ση του έπιδόματος.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ

ΤΗΝ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

Η ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΜΙΝ

... βεβαία οι ιμπεριαλιστές, θα προτιμούσαν
ένα πιο βιτρίνατο αντιπροσωπο.

Ο άστικός τύπος το τελευταίο καιρό προβάλλει
συνέχεια τον Άμιν το φασίστα διχτάτορα της Ούγκάν-
τας. Συνέχεια διαβάζουμε για τις δηλώσεις του και
τις ενέργειές του. Οί έρωτικές του επιδόσεις είναι άν-
τικείμενο συζήτησης σ' όλα τα μικροαστικά σαλόνια.

Οί ειδήσεις δίνονται με ένα ευτρόπελο χα-
ριεντιζόμενο τρόπο έτσι, που ή κριτική για το καθε-
στώς της Ούγκάντα να μη γίνεται. Οί άναγνώστες του
άστικού τύπου σπάζουν πλάκα με τα «κατορθώματα»
του ρωμάλου, σεξομανή, άλλοπρόσαλλου, τρελλού, πα-
ράξενου, μυθομανή, σχιζοφρενή κ.λ.π. Άμιν.

Πίσω από αυτή τη παρου-
σίαση του Άμιν άποκρύβεται
το καθεστώς της Ούγκάντα,
τι συμβαίνει σ' αυτή τη χώ-
ρα. Άποκρύβεται το γεγονός
ότι στην Ούγκάντα υπάρχει
ένα από τα πιό συγγά φασι-
στικά καθεστώτα της γής, ότι
κάθε κίνηση Προοδευτική ύψι-
σταται άληθινό πογκρόμ, ότι
ή καταπίεση της εργατικής
τάξης είναι συνεχώς, ότι κά-
θε κίνηση για άπεργία
και συνδικαλισμό χτυπιέται ά-
νελέγητα με δολοφονίες και
βασανιστήρια.

Ο άστικός τύπος δεν γρά-
φει καθόλου γι' αυτά, τα άπο-
κρύβει με το να παρουσιάζει
τα «κατορθώματα» του Άμιν
έπιφανειακά και ξώπεστα. Πα-
ράλληλα υπάρχει μιά προσπά-
θεια να παρουσιαστεί ο Ά-
μιν σαν αντιιμπεριαλιστής. Κι
αυτό προσπαθούν να δικαιολο-
γήσουν φέρνοντας σαν άπό-
δειξη μερικές δηλώσεις του
Άμιν, και τη συμπεριφορά
του άπέναντι στους ξένους που
βρίσκονται στην Ούγκάντα.

Όμως ένας αν είναι αντιιμ-
περιαλιστής ή άχι καθορίζεται
άπό τον άγώνα που κάνει έ-
ναντία στην οικονομική και
πολιτική άξάρτηση της χώρας
του από τον ιμπεριαλισμό.
Και στην Ούγκάντα το Άγ-
γλικό και Άμερικάνικο κε-
φάλαιο όργιάζει. Ο λαός της
Ούγκάντα είναι κάτω από την
έκμετάλλευση του Άγγλοαμε-
ρικάνικου κεφαλαίου.

Ο ίδιος ο Άμιν όηγχε πρα-
ξικοπηματικά στην έξουσία με
την βοήθεια των Άγγλων ό-
ταν ή προηγούμενη κυβέρνη-
ση της Ούγκάντα προσπάθη-
σε να επιβάλει μερικές κρατι-
κοποιήσεις που χτυπούσαν τα
άγγλικά συμφέροντα.

Πριν από λίγο καιρό δη-
μοσιεύτηκε μιά φωτογραφία
όπου ο Άμιν πάνω σε ένα
φορείο περιφερόταν άπό τέσ-
σερεις Άγγλους που τους ά-
νάγκασε να το χάνουν αυτό.
Έπιφανειακά αυτό παρουσιά-
στηκε σαν μιά διάσταση του
Άμιν με τον Έγγλέζικο ιμπε-
ριαλισμό. Όμως όπως αναφέ-
ραμε πιό πάνω διάσταση με
τον ιμπεριαλισμό είναι ή άπε-
λευθέρωση από την οικονομι-
κή και πολιτική του κυριαρ-
χία. Κι' αν καταπίεσε ο Ά-
μιν 4 Άγγλους στην Ούγκάν-
τα ο άγγλικός ιμπεριαλισμός
καταπίεζει εκατομμύρια Άγ-
γλους έργάτες στην Άγγλία.
Ο Άμιν και ο ιμπεριαλισμός
δεν έχουν τίποτε να μοιρά-
σουν.

Αυτό φυσικά δεν σημαίνει
ότι οί Άγγλοι δεν φάχγουν
για ένα καλύτερο άνδρείκελο
των συμπερόντων τους στην
Ούγκάντα. Κι' ότι δεν προ-
σπαθούν να αλλάξουν τον Ά-
μιν με ένα βιτρίνατο αντιπρό-

σωπο. Άλλά περιμένουν την
γλοι να τις διατηρήσουν με
νόμους και θεσμούς και στα
πλαίσια της καπιταλιστικής ά-
νάπτυξης που έχει τώρα ή
Ούγκάντα. Έτσι στην Ούγ-

κάντα ο Άμιν στηρίζει: ή
κατάλληλη στιγμή γιατί φο-
βούνται μήπως στη προσπά-
θειά τους για να το ρίξουν
κάτω δημιουργηθούν άνεξε-
λεκτες έξελίξεις.

Η μόνη λύση για την
κοινωνική πολιτική και
οικονομική άπελευθέρωση
της Ούγκάντα είναι ή έρ-
γατική τάξη της χώρας έ-
ξω από τις διαφορές των
φυλών να βρει ή τακτική
της ένότητα ενάντια στα
ντόπια και στα ξένα άφεν-
τικά της.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΥΛΟΥ

Η ΖΩΗ ΣΤΟ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΟ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ 2α ΣΕΛΙΔΑ

θελ), οί νέοι ιδιοκτήτες ξερ-
ρίζουν τα έσπεριδοειδή,
καίουν τους κήπους και προ-
σπαθούν να φυτέψουν άμπέ-
λια. Δεν έχει γίνει άκόμη
σωστή άνάληψη του έδάφους
και του νερού, και οί πλη-
ροφοροδότες μου δεν έχουν
καμιά άμφιβολία πως ή προ-
σπάθεια θα άποτύχει. Όμως
με τι κόστος!!

Ο τουρκικός στρατός θρί-
σκειται παντού, αν και είναι
δύσκολο να μάθει κανείς τις
άπόψεις των άπλων κατοίκων.
Σε μιά περίπτωση άναάλυ-
ψα πως ένας Τουρκοκύπριος
άγρότης, που έπαιρνε ένοίκιο
για την στρατοπέδευση της
Έθνικής Φρουράς στο χωρά-
φι του, τώρα δεν παίρνει τί-
ποτε από τον Τουρκικό στρα-
τό (για την ίδια περίπτωση)
με το πρόσχημα ότι «τώρα
ανήκει σε μέε». Άλλα πα-
ραδείγματα άπογοήτευσης
μπορούν να άναφερθούν ξα-
νά.

Την ώρα που γράφεται το-
το το άρθρο, είναι πιθανό πως
οί Τούρκοι θα χάνουν το τε-
λικό όημα για να κατοική-
σουν την Άμμόχωστο και να
καταστήσουν σαφές σ' όλο το
κόσμο πως α) δεν ενδιαφέ-
ρονται για μιά λύση και β)
πως ο Έτζιεβίτ σαν μεταρ-
ρυθμιστής δεν άποτελεί μιά
δάσιμη έλπίδα. Σε μιά τέ-
τοια περίπτωση, ή πρωτοδου-
λία θα περάσει περισσότερο
άμεσα στην άριστερή άντιπο-
λίτευση στην ίδια την Τουρ-
κία, όσο αδύνατη και δια-
ρεμένη κι' αν είναι.

Η διεθνής κατάσταση δεν
ένοει την Κυπριακή Άρι-
στερά. Αν και ή κυβέρνηση
Καραμανλή δεν είναι τόσο δη-
μοφιλής ούτε παρουσιάζει τό-
ση άδοτεποίτηση, όση στο
παρελθόν, είναι άκόμη ισχυ-
ρή. Έτσι είναι και ή δια-
φθαρμένη και βίαιη Τουρκι-
κή Δεξιά. Η κατάσταση στην
Παλαιστίνη και το Λίβανο
είναι τόσο γνωστή που δεν
χρειάζεται να ξαναφερτεί.
Η διαίρεση του άραβικού κό-
μου δε νείναι άπλως λόγια,
άλλά γίνεται όλοένα και πιό
πολύ πραγματικότητα. Κάτω
άπ' αυτές τις συνθήκες, ή έμ-
φάνιση μιάς ισχυρής Τουρκο-
κυπριακής άντιπολίτευσης δεν
είναι αδύνατη, αλλά έξαιρετι-

κά δύσκολη και άπαιτεί τε-
ράστιο θάρρος. Σαν σοσιαλι-
στής από το έξωτερικό, με
τους φίλους μου στην ΕΔΕΚ
και ΕΔΕΝ, έχω κάποτε την
έντύπωση πως το σύνθημα
για μακροχρόνιο άγώνα χρη-
σιμοποιείται με την έννοια
του «βραχυχρόνιο άγώνα»
γιατι άκούεται τόσο άγωνιστι-
κά και σταθερά. Στην πρα-
γματικότητα ο μακροχρόνιος
άγώνας σημαίνει άκριβώς το
τι λέει. Δεν έχω την πρόθε-
ση να συμβουλευσω τους Κυ-
πρίους πως ν' άγωνιστούν,
άλλά σ' ένα σημείο αισθάνο-
μαι πως μπορώ να προσφέ-
ρω μιά εισήγηση. Κάθε φο-
ρά που επιτρέπεται στη Δε-
ξιά και τα σοβινιστικά στοι-
χεία άνάμεσα στους Έλλη-
νες να μιλούν για τους Τούρ-
κους σαν να πρόκειται για
τυχαίους κατοίκους της Κύ-
πρου, που εμφανίζονται λιγώ-
τερο από ανθρώπινα χαρα-
χτηριστικά, ο μηχανισμός
της προπαγάνδας του Ντεν-
κτάς χαμογελά και κινοποι-
είται. Ο διεθνισμός δεν είναι
άπλως μιά άρχή για τους σο-
σιαλιστές, αλλά ένα αναγ-
καίο μέρος της καθημερινής
πολιτικής πρακτικής. Μόνο
με το αυτό τον τρόπο είναι δυ-
νατό να δοούν οί Τούρκοι κά-
τι πέρα από την παρουσία
σοβινιστική και μιλιταριστι-
κή ήγεςία, και να όρουν τρό-
πους για ν' άντιταχθούν ενάν-
τια στα πολλά δεινά και ά-
πάτες που ύφίστανται, και
που έχω προσπαθήσει να πε-
ριγράψω.

Δεν χρειάζεται ν' άναφερ-
τεί πως, αν ή Κύπρος φανεί
ν' άδυνατίζει την άμυνά της
ή τη συμπαράστασή της, τό-
τε ή Τουρκική ήγεςία θα
άισθανθεί ισχυρή και άρκετά
θαρραλέα για να άγνοεί την
άντιπολίτευση και να προσπα-
θήσει να προωθήσει τα έπε-
χτατικά της σχέδια. Η δου-
λειά των σοσιαλιστών, και για
τις δυό πλευρές, είναι, λοιπόν,
τό να ένισχυθεί ή διεθني-
στική πολιτική και να προα-
σπισθεί ή άνεξαρτησία της
Κύπρου ενάντια σ' όλες τις
μορφές έπιδρομής και ενάντια
σε κάθε έπιδρομέα. Χρησι-
μοποιώντας τα λόγια του με-
γάλου Ιταλού έπαναστάτη
Άντόνιο Γκράμι: «άπαισιο-
δοξία της σκέψης: άισιοδοξία
της θέλησης».

Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΕΡΕΥΝΑ - ΡΕΠΟΡΤΑΖ Α. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τραχώνη Κυθραίας
'Εργάτης

Σε ποιά συντεχνία ανήκει;

Στην ΠΕΟ.

Ποιές οι απόψεις σου σχετικά με τον Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων;

Μά πρώτ' απ' όλα δεν τον ξέρω.

Καλά δεν συζητήσατε μέσα στη συντεχνία σας, δεν ενημερωθήκατε;

Πάντως διαμέ δεν ήρθαν και αν εκάλεσαν δεν ξέρω. Με αυτούς που δουλεύει δεν πήγε κανένας μας. Κάποτε έρχονται και συζητούμε κανένα θέμα αλλά για τούτον τον Κώδικα δεν ξέρω.

('Εξηγήσαμε τι είναι ο Κώδικας, πώς αντικατέστησε τη βασική συμφωνία και πώς προ-

Μία στον Κώδικα λέει πως δικαιούστε να κάμνετε απεργία μόνον αν τ' Ύπουργείον 'Εργασίας αναγνωρίσει ότι έχει άδικο ή εργοδότης στο πλαίσιο συλλογικής σύμβασης. Συμφωνείς μ' αυτό;

"Οχι. Πρέπει οι εργάτες να αποφασίζουν να ειδοποιούν τη συντεχνία και να θεωρούμε τι θα κάμουμε. 'Εν γίνεται τούτο γιατί τ' Ύπουργείον μπορεί να πηγαίνει υπέρ τους μαστόρους μας. Νομίζω εν θα ξέρουν ποτέ φταίουν οι μαστροί, ή να μὲν τὸ λαοῦν. Πάντως πρέπει οι εργάτες να αποφασίζουν οἱ ἑαυτοὶ. Τὸ 'Υπουργείον πού ξέρει πὼς πάμε μὲς' τὲς οἰκο-

Πρέπει τὰ βάρη νὰ εἶναι διαμοιρασμένα καὶ νὰ μὴν τὰ πληρώνει ὅλα ὁ ἐργάτης. 'Εκείνοι πού ἔχει περισσότερα νὰ δίνουν περισσότερα. Οἱ μισθοὶ εἶναι χαμηλοί, ἡ ζωὴ ἀκρίβη. Ἀπὸ τὴν πείρα πού ἔχω σάν ἐργάτης ποτὲ οἱ ἐργοδότες δὲν εἶχαν τὴν καλὴ διάθεση νὰ δώσουν ἀδείξεις στοὺς ἐργάτες.

Πρέπει νὰ ἀγωνιστοῦμε δυναμικὰ ἀκόμα καὶ μὲ ἀπεργίες γιὰ νὰ πιάσουμε

ΕΡΓΑΤΕΣ ΜΠΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Πλατανιστάσα - 'Εργάτρια

Σχετικά με τὸν Κώδικα Βιομηχανικῶν Σχέσεων τί νομίζεις;

"'Εν ἔμαθα. 'Εν μὰς εἶπαν τίποτε ἀκόμα.

Σε ποιά συντεχνία ανήκει;

Στην ΣΕΚ.

Πὼς συζητᾶτε μὲς' τὴν

συντεχνία τὰ διάφορα θέματα; Δὲν σὲς καλοῦν;

"Οχι δὲν μὰς κάλεσαν. 'Απλῶς ἔρχονται, λαλοῦμεν τους νὰ πούν τους μαστόρους μας νὰ βάλουν ἀκόμα κάτι μὲς' τὸ μισθὸ μας, ὡ-

λά λαλοῦν μας ἐν καλὰ — ἐν καλὰ. 'Εν μὰς εἶπαν ἂν

"'Εν ἔμαθα τίποτε γιὰ τὸν κώδικα

ΔΙΑΦΩΝΩ ΜΕ ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΥ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΜΟΝΟ ΑΝ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΒΡΕΙ ΑΔΙΚΟ ΤΟΥ ΜΑΣΤΡΟΥ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΘΑ ΤΡΑΒΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΠΑΡΑ ΜΕ ΜΑΣ

θα πιάσουμε παραπάνω.

Τί πρέπει νὰ γίνει; Οἱ μαστροὶ νομίζεις θὰ σὲς δώσουν;

"Οι, οἱ μαστροὶ ἐν διούν καμμιά φορὰ χωρὶς νὰ τοὺς μαχοῦμαστε συνεχῶς.

Εἶσαι ὅπως νὰ γίνονται ἀπεργίες ὅταν οἱ μαστροὶ δὲν δίνουν αὐτὰ πού θέλεις;

Βέβαια.

Μὰ ἀφοῦ οἱ συντεχνίες δὲν εἶναι καλὸ τὸ μεροκάματο.

'Εμεῖς ξέρουμε πὼς περνοῦμεν. 'Αμὰ ἀποφασίσουμεν οἱ ἐργάτες οὐλοῖοι γιὰ νὰ μὲν κάμουμε ἀπεργία.

"'Αν διαφανεῖ ἡ συντεχνία; Στὸν Κώδικα πού ὑπογράφτηκε οἱ συντεχνίες ἀνάλαβαν ὅταν κάμνουν ἀνεπίσημες ἀπεργίες, δηλαδή μὲ αὐτὴς πού δὲν συμφωνοῦν οἱ συντεχνίες, νὰ ἔρχονται νὰ τὲς σπάζουν. Τί νομίζεις;

"'Αμὰ πρέπει νὰ κάμουμεν γιὰ νὰ μὲν θέλει ἡ συντεχνία. 'Εν γιὰ τὸ μεροκάματο.

"'Αν δὲν συμφωνᾷ ἡ συντεχνία;

Νὰ κάμουμεν πάλι. 'Εν γιὰ τὸ δίκαιο πού μαχοῦμαστε.

Στὸν Κώδικα λέει ὅτι δικαιούστε νὰ κάμνετε ἀπεργία ὅταν αἰσῆσαι ὁ ἐργοδότης τὴ σύμβαση πού ὑπογράψατε μόνο ἂν καὶ τὸ ὑπουργεῖον πει ἂν ἔχει ἄδικο ὁ ἐργοδότης. 'Εσὺ τί νομίζεις;

Μὰ τὸ 'Υπουργεῖον ὅπου τὸ συμφέρι πάει. 'Εμεῖς πρέπει νὰ δώμεν τί νὰ κάμουμεν. 'Η συντεχνία ἔρχεται λαλεῖ τὸ δικό της, φέβκει. Συμφωνᾷ μὲ τὸν εργοδότη, τοὺς μαστόρους μας.

'Εμεῖς τὸ κυρίον τῆς συντεχνίας πού ἔρταν διαμέ νὰ πει τὸ μαστροῦ νὰ μὰς δώσει ἀκόμα κάτι γιὰ νὰ ἀγάγια εἶναι ἀκριβὰ ἀλλὰ εἶπε πὼς ἐν καλὰ πού πιάσουμεν ἀνάλογος. Τί ἄλλο νὰ τοῦ πᾶ;

Τὸ 'Υπουργεῖον 'Εργασίας θὰ σὲς ὑποστηρίξει;

"'Αμὲν ἐν θέλουν νὰ αὐξηθεῖ ὁ μισθὸς σημαίνει πὼς πᾶν μὲ τοὺς μαστόρους.

Πὼς πρέπει νὰ διεκδικᾶτε τὰ δικὰ σας;

Πάντως πρέπει γινεῖ δυναμικὸς ἀγῶνας. 'Απεργίες σὸ κάτω — κάτω ὡσπου νὰ μὰς δώσουν. Τὰ πρᾶματα ἀκριβότανα ἀλλὰ οἱ μισθοὶ ἐν πᾶν πάντα.

Βλέπεις τὴν πολιτικὴν κατάσταση ὅταν κάμνετε ἀπεργία;

"'Αμὰ φτάνουμε σὸ ἀπρόοπτον πρέπει νὰ γίνονται ἀπεργία γιὰ νὰ πιάσουμεν τὸ μεροκάματο πού μὰς ἐξίζει.

Η ΘΕΣΗ ΟΤΙ ΟΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΒΛΑΠΤΟΥΝ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΘΕΜΑ, ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΠΕΤΑΣΜΑ ΚΑΠΝΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΣΙΩΠΗΣΕΙ Ο ΕΡΓΑΤΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Οικοδόμος, ΣΕΚ.

Πλατανιστάσα.

Δὲν ξέρουμε τὰ αἴτια πού ὤθησαν τίς συντεχνίες νὰ ὑπογράψουν τὸν Κώδικα πού λέτε.

Πρέπει νὰ κάμουμε καὶ ἀπεργίες ἐστω ἂν οἱ συντεχνίες διαφωνοῦν. Οἱ συντεχνίες εἶναι γιὰ γενικά. Δὲν ξέρουν τί συμβαίνει σὲ κάθε δουλειά. Νὰ τὸ λέμε τίς συντεχνίες καὶ ἂν διαφωνεῖ νὰ γίνεται ὅτι ἀποφασίσουν οἱ ἐργάτες τῆς δουλειᾶς.

"'Αν εἶναι ὅπως μὰς λέτε καὶ στὸν Κώδικα ἡ ἀπεργία ἐπιτρέπεται μόνο μετὰ πού τὸ 'Υπουργεῖον θὰ πει ὅτι φταίει ὁ ἐργοδότης τότε διαφανῶ. 'Αφοῦ ξέρουμεν ἡ κυβέρνηση καὶ τὸ 'Υπουργεῖον πάντα θὰ πάει μὲ τὸ κεφάλαιο.

"Όταν δὲν εἰσκούονται τὰ αἰτήματα τῶν ἐργατῶν πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦμεν σάν τελευταῖο ὄπλο τὴν ἀπεργία.

Κατὰ τὴν ἀποφιν τὴν δικὴν μου ἡ δικαιολογία νὰ μὴν γίνονται ἀπεργίες ὅταν καταπιέζονται οἱ ἐργάτες ἐπειδὴ κάμνει κακὸ στὴν πολιτικὴν κατάσταση πού περνοῦμε κ.λ.π., τούτα ὅλα εἶναι προπέτασμα καπνοῦ γιὰ νὰ σιωπήσει ὁ ἐργάτης.

'Η κυβέρνηση κάμνει ἓνα μεγάλο λάθος ἐναντίον μας πού δὲν δίνει τὸν τιμῆριμό.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΩΤΗΡΗ

Τραχώνη - Οικοδόμος

ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΟΧΩΡΟΥΝ ΠΑΝΤΑ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Μιλήσαμε καὶ μὲ τὸν οἰκοδόμο Κώστα Σωτήρη ἀπ' ὅτὸ Τραχώνη Κυθραίας πού ἀνήκει στὴ ΠΕΟ.

Μετὰ πού ἐξηγήσαμε τί εἶναι ὁ Κώδικας μὰς ἀπάντησε σὲ σχετικὲς ἐρωτήσεις καὶ οἱ ἀπάντησεις ἦταν:

Πρέπει νὰ γίνονται ἀπεργίες ὅταν ἀρνούνται οἱ ἐργοδότες νὰ ἰκανοποιήσουν τὰ αἰτήματά μας. Νὰ μὴν ὑποχωροῦν πάντα οἱ ἐργάτες.

Διαφωνῶ μὲ τὴν πρόνοιαν τὸ Κώδικα πού δίνει οὐσιαστικὰ τὸν τελευταῖο λόγο γιὰ ἀπεργία στὸ 'Υπουργεῖον 'Εργασίας.

Τὸ 'Υπουργεῖον θὰ ὑποστηρίξει τοὺς ἐργοδότες παραπάνω ἀπὸ τὸν ἐργάτη.

"'Αν λείπει αὐτὸ θὰ μὰς κάμνουν σ.τ.ι. θέλουν.

Κλείνοντας τὴν ἔρευνα

ΣΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ μὰς ἐξηγήσαμε τὸν Κώδικα Βιομηχανικῶν Σχέσεων, ἀναλύσαμε τὴ θέση πού πήραμε ἀπέναντι σ' αὐτὸν καὶ εἶδαμε ἀκόμα μέσα ἀπὸ τίς συνεντεύξεις πὼς τὰ ἐργατικά σωματεία τὸν ὑποστηρίζουν, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ ἐργάτες ἀγνοοῦν σὲ μεγάλο βαθμὸ τὸν Κώδικα, πράγμα πού ἀποδεικνύει τὸν γραφειοκρατικὸ τρόπο μὲ τὸν ὅποιο λαμβάνονται οἱ ἀποφάσεις μέσα στὶς Συντεχνίες. 'Ακόμα οἱ σημερινὲς συνεντεύξεις δείχνουν τὴν διάθεση τῶν ἐργατῶν γιὰ διεκδίκηση τῶν δικαίων τους σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν Κώδικα πού σὲς δόμα τῆς βιομηχανικῆς εἰρήνης γιὰ λόγους πολιτικῶν συμφερόντων, ὅπως μὰς ἀναφέρθηκε ἀπὸ τὸν κ. Διγκλη, ἐπιδιώκει νὰ καταπιεῖ τὴν διάθεση αὐτῆ τῶν ἐργαζομένων.

'Η οικονομικὴ κρίση πού περνοῦμε πού ὅλοι παραδέχονται πὼς πῆρε διαστάσεις μονιμότητας καθὼς καὶ οἱ τρόποι μὲ τοὺς ὁποίους γίνεται προσπάθεια νὰ ξεπεραστεῖ νὰ φορτωθοῦν ὅλα τὰ οικονομικά βάρη στοὺς ὤμους τῶν ἐργαζομένων — μὲ τὴν ἀνοχή τῶν Συντεχνιῶν — ἀντικειμενικὰ καθορίζει τὴ σύγχρονη πού θὰ προέλθει ἀπὸ τὴν ἀντίδραση τῶν ἐργαζομένων καὶ εἶναι γι' αὐτὸ πού θεωροῦμε ἀδύνατη τὴν ἐκ τῶν ἄνω προσπάθεια νὰ ἀποτρέψει αὐτὴ τὴν πορεία.

Σὲ κάποιο στάδιο (καὶ εἶναι αὐτὸ πού πρόκειται νὰ διανύσουμε) γίνεται δύσκολο καὶ ἀκόμα ἀδύνατο οἱ συνδικαλιστικὲς ἡγέτες νὰ αποφασίσουν καὶ καθορίσουν τὴν πορεία τῶν πραγμάτων.

Τὰ ΠΟΛΙΤΙΚΑ συμφέροντα καὶ ἀγῶνας γιὰ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ. Οἱ συνδικαλιστικὲς ἡγέτες μιλοῦν καὶ ὑποστηρίζουν τὴν θέση γιὰ μακροχρόνιο ἀγῶνα. Αὐτὴ τους ἡ τοποθέτηση ὀριόκεται γιὰ μὰς σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν οικονομικὴ πολιτικὴ πού ἀκολουθοῦν γιὰ νὰ πιστεύουμε πὼς εἶναι ἀδιανόητη ἡ διεξαγωγή μακροχρόνιου ἀγῶνα κάτω ἀπὸ τὰ σημερινὰ οικονομικά δεδομένα. Πᾶς εἶναι δυνατό νὰ στρατευθεῖ ὁ λαὸς σ' ἓνα τέτοιο ἀγῶνα χωρὶς νὰ ἐξασφαλισθεῖ ἡ οικονομικὴ ἀνοχή; Κανένας ἀγῶνας δὲν μπορεῖ νὰ διεξαχθεῖ ὅταν ἡ οικονομία φρίσκει στὰ χέρια τῆς τάξης πού εἶναι δεμένη τὰ συμφέροντά της, οικονομικὰ καὶ πολιτικὰ μὲ τὸν ἱμπεριαλισμὸ.

Ο ΚΟΙΝΟΣ ἀγῶνας Ἑλληνικῶν καὶ Τουρκοκυπρίων ἐργαζομένων. 'Όλοι οἱ Κύπριοι ἐργαζόμενοι, Ἕλληνες-Τούρκοι, ἔχουν κοινὰ συμφέροντα πολιτικὰ καὶ οικονομικὰ. Οἱ Τουρκοκυπριοὶ ζοῦν ἐπίσης κάτω ἀπὸ τὴν κατοχὴ τῆς Τουρκικῆς εἰσβολῆς. Ἡ πολιτικὴ καταπίεση πού ὑφίστανται μὲ τὴν δικτατορία τοῦ Ντενκτάς τοὺς ἀνοχοποιεῖ νὰ περιορίζονται σὲ ἀγῶνες διεκδίκησης συνδικαλιστικῶν αἰτημάτων πού ἐκφράζει ὁμως παράλληλα τὴν ἀντίθεσή τους πρὸς τὴν γενικὴ κῶληρη κατάσταση. Οἱ τελευταῖες μαζικὲς ἀπεργίες τους μαρτυροῦν αὐτὸ τὸ ἀγωνιστικὸ κλίμα. Τὰ κοινὰ συμφέροντα τῶν Κυπρίων ἐργαζομένων καθιστοῦν καὶ κοινὸ τὸν ἀγῶνα. Μόνον ἂν δεθεῖ ὁ ἀγῶνας τῶν ὁἰκτῶν θὰ δημιουργηθοῦν οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἰκπ.

Τὴν ὥρα ὅμως πού στο Βορρὰ οἱ ἐργαζόμενοι ἀπαιτοῦν μὲ ἀπεργίες οὐν ἀδικαιολογητὰ αἰτήματα, σὸ Νότιο οἱ ἐργαζόμενοι γάμουν δικαιώματα οἱ συντεχνίες ὑποχωροῦν μπροστὰ στὸ κεφάλαιο, καὶ ἀφήνουν οἱ ἐργαζόμενοι στὴν ἄγρια ἐκμετάλλευση τῶν κεφαλαιοκρατῶν, στολῆμα μὰς βιομηχανικῆς πείνης, πού θεωροῦνται ἀναγκαῖα γιὰ τὸν ὄχι ἀδύνατο πολιτικὸν συμφέροντος. Ἡ τοποθέτηση πού τὴν κάθε ἄλλη πρᾶξ ἀπορᾶ στὸ δεσποτικὸν γέμισμα τῶν κοινῶν ἀγῶνα μὲ τοὺς Τουρκοκυπρίους.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ

"'Εξω Μετόχι
'Εργάτης σὲ εἰκοδομῆς

μα. Πρέπει νὰ δώσουν τὸν τιμῆριμό.

Τί πρέπει νὰ γίνει ἂν δὲν τὰ δίνουν;

Ποιές εἶναι οἱ ἀπόψεις σου γιὰ τὸν Κώδικα;

"'Εν τὸν ξέρω καλὰ, πάντως οἱ συντεχνίες ἀφοῦ τὸν ὑπογράψαν πρέπει νὰ τὸ λαλοῦν τοῦ ἐργάτη.

Δὲν πήγες στὲς συντεχνίες, δὲν σοῦ ἐξηγήσαν;

Δὲν ἔκουσα πάντως ἐστὶ πρῶταν ἐν μὰς εἶπαν, Νομίζω κατὶ εἶδα στὴν ἐφημερίδα ἀλλὰ ἐν ξέρω καλὰ. Μπορεῖ νὰ συζητήσουν τοὺς οἱ ἐπιτροπὲς πού τὲς συντεχνίες πού πᾶν νὰ δούν μὲς' τὲς δουλειές τί γίνετε.

Νομίζεις πὼς πρέπει νὰ ἐπαρτίσονται οἱ ἀνεπίσημες ἀπεργίες;

Μὰ πρέπει νὰ θέλουν οἱ συντεχνίες γιὰ νὰ γίνονται διαφορετικὰ, ἀφοῦ ἀπαγορεύεται.

Μὲ τὸν Κώδικα, ἡ ἀπεργία ἐπιτρέπεται μόνον ἂν τὸ ὑπουργεῖον 'Εργασίας πει ὅτι φταίει ὁ ἐργοδότης. Συμφωνεῖς; ἡ πρᾶξι νὰ κάμνετε ἀπεργία ἀνεξάρτητα ἀπὸ τί λέει τὸ 'Υπουργεῖο;

"'Αν διαφανεῖ ἡ συντεχνία; Στὸν Κώδικα πού ὑπογράφτηκε οἱ συντεχνίες ἀνάλαβαν ὅταν κάμνουν ἀνεπίσημες ἀπεργίες, δηλαδή μὲ αὐτὴς πού δὲν συμφωνοῦν οἱ συντεχνίες, νὰ ἔρχονται νὰ τὲς σπάζουν. Τί νομίζεις;

"'Αμὰ πρέπει νὰ κάμουμεν γιὰ νὰ μὲν θέλει ἡ συντεχνία. 'Εν γιὰ τὸ μεροκάματο.

"'Αν δὲν συμφωνᾷ ἡ συντεχνία;

Νὰ κάμουμεν πάλι. 'Εν γιὰ τὸ δίκαιο πού μαχοῦμαστε.

πᾶ οἱ συντεχνίες ρωτοῦν τὸ 'Υπουργεῖον καὶ μαζί μὲ τοὺς μαστροὺς κανονίζουν τα. Συμβιβάζουν τὰ πρᾶματα.

Πιστεύεις ὅτι οἱ ἐργοδότες ἔχουν τὴν καλὴ θέληση νὰ σὲς δώσουν ὠφελήματα;

Πάντως πρέπει νὰ πιεστοῦν διότι οἱ μαστροὶ θέλουν νὰν ὅλα δικά τους.

"'Εν γίνεται τούτον τὸ πρᾶμα.

Χωρὶς ἀπεργίες;

Ναί, νὰ κάμουμεν στάσιον ἂν δὲν ὑποχωροῦν.

ΠΟΑΣ: ΟΦΕΛΙΜΟΣ Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΕΧΕΙ ΟΜΩΣ ΑΣΑΦΕΙΕΣ

Συνευτεύξη με του Γ. Γ. κ. Νοθανανά

1. 'Ηταν νομίζετε ἀναγκαῖα ἡ ὑπογραφή τοῦ Κώδικα Βιομ. Σχέσεων, καὶ ἀπὸ τί καθοριζόταν αὐτὴ ἡ ἀναγκαῖότητα;

2. Πιστεύετε ὅτι προκύπτουν ὠφελήματα γιὰ τὴν ἐργατικὴν τάξη ἀπὸ τὸν Κώδικα καὶ πὼς ὑπερασπίζει τὸ συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων;

3. Πιστεύετε ὅτι ὁ Κώδικας θὰ ἀποδοθεῖ διωδομος, παίρνοντας σάν δεδομένο ὅτι σὲ ἄλλες καπιταλιστικές χώρες παρόμοιες προσηθεῖες 'ατακτικῆς ὕφεσης μὲ ἀναγνώριση τοῦ κράτους σάν ρυθμιστὴ τῶν διαφορῶν μεταξὺ ἐργαζομένων καὶ ἐργοδοτῶν ἔχουν ἀποτύχει;

1. 'Η ὀργάνωσή μας, ἂν καὶ παρέστη στὴν ὑπογραφή τοῦ ὅς ἄνω Κώδικα δὲν ἐκλήθη καὶ δὲν ὑπέγραψε τὸν Κώδικα, μὲ ἐπιτολή της δὲ πρὸς τὸν 'Υπουργὸν 'Εργασίας, διαμαρτυρήθηκε, γιὰ νὰ μὴν ὑπογράψει τὸν Κώδικα, ἀλλὰ ἔπειτα ἔλεγε πὼς ἐν καλὰ πού πιάσουμεν ἀνάλογος. Τί ἄλλο νὰ τοῦ πᾶ;

Τὸ 'Υπουργεῖον 'Εργασίας θὰ σὲς ὑποστηρίξει;

"'Αμὲν ἐν θέλουν νὰ αὐξηθεῖ ὁ μισθὸς σημαίνει πὼς πᾶν μὲ τοὺς μαστόρους.

Πὼς πρέπει νὰ διεκδικᾶτε τὰ δικὰ σας;

Πάντως πρέπει γινεῖ δυναμικὸς ἀγῶνας. 'Απεργίες σὸ κάτω — κάτω ὡσπου νὰ μὰς δώσουν. Τὰ πρᾶματα ἀκριβότανα ἀλλὰ οἱ μισθοὶ ἐν πᾶν πάντα.

Βλέπεις τὴν πολιτικὴν κατάσταση ὅταν κάμνετε ἀπεργία;

"'Αμὰ φτάνουμε σὸ ἀπρόοπτον πρέπει νὰ γίνονται ἀπεργία γιὰ νὰ πιάσουμεν τὸ μεροκάματο πού μὰς ἐξίζει.

λογικῶν Συμβάσεων, ἐκεῖ ὅπου ἡ παραβίασή τους, ἦταν συχνὸ φαινόμενο, σὲ παλαιότερα χρόνια.

3. 'Ο Κώδικας Βιομηχανικῶν Σχέσεων, διαδέχεται καὶ ἀποτελεῖ συνέχεια τῆς 'Βασικῆς Συμφωνίας, ἡ ὅποια ὑπέγραψε τὸ 1962.

Τόσο ἡ Βασικὴ Συμφωνία, ὅσο καὶ ὁ Κώδικας Βιομηχανικῶν Σχέσεων, ἔχουν ἐλλείψεις, κενὰ καὶ ἀσάφειες.

"'Εχοντας λοιπὸν ὅπ' ὄψιν ὅτι ἡ Βασικὴ Συμφωνία μὲ ὅλες τίς ἐλλείψεις της, λειτουργεῖ 15 χρόνια, χωρὶς νὰ παρουσιαθοῦν δυσχερεῖς ἢ ἐμπόδια στὴν ἐφαρμογὴ της καὶ στοὺς ἐργατικούς ἀγῶνες, πιστεύουμε πὼς ὁ Κώδικας σάν βελτιωμένη ἐκδοσὴ, θὰ εἶναι ἐπίσης διωδομος.

Ὅπως ὅποτε ὅμως, θὰ χρειασθεῖ, σάν ἀποτελεσματικὴν ἐμπειρία καὶ κοινωνικῶν μεταλλαγῶν, νὰ μελετηθοῦν καὶ πάλι νέες προποθέσεις, σὲ μερικὰ χρόνια, οἱ ὅποια νὰ καθιστοῦν τὸν Κώδικα, περισσότερο σύγχρονο, περισσότερο σαφὴ καὶ περισσότερο χρήσιμο.

'Ο ΠΟΑΣ, θὰ ἀγρυπνεῖ καὶ σοῦ τῆς ἐπιτροπῆς οἱ ἐκτελεστικῆς, θὰ ἀγωνίζονται, ὅστε οἱ πρόνοιες τοῦ Κώδικα νὰ ἐφορμολογῶνται πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος.

Δὲν συμφωνῶ πού οἱ συντεχνίες ἀνέλαβαν νὰ σπάζουν τίς ἀνεπίσημες ἀπεργίες

ποῦνται, μεθοδοὶ καὶ διαδικασίες ἀδμησης τῶν ἐργατικῶν διαφορῶν).

'Η σημερινὴ κατάσταση τῶν μισθῶν εἶναι ἰκανοποιητικὴ;

"Ὅπως ἐγινίκαν τὰ πρᾶματα τὰρα πρέπει νὰ μὰς αὐξήσουν τὸ μεροκάματο.

Νομίζεις πὼς ἔχουν τὴν καλὴ θέληση οἱ ἐργοδότες νὰ προφέρουν ὠφελήματα;

"Οχι δὲν θέλουν νὰ δώσουν οἱ ἐργοδότες τίποτε. Σὰς ἐμὰς στὰ χτίσματα καὶ £15 τὴν ἔβδομάδα ἂν ἐγίνετο, τόσα θὰ μὰς εἶδαν χωρὶς νὰ τοὺς κάμψει.

"'Αν οἱ ἐργοδότες ἀρνούνται νὰ δώσουν παραπάνω τὸ νομίζεις πὼς πρέπει νὰ γίνει;

Νὰ γίνουν ἀπεργίες σὸ κάτω — κάτω.

Δομὲς καὶ πὼς περνᾶ σπῆτι μὲ τὴν οἰκογενεὰ μου. 'Αν μὰς κανεῖ τὸ μεροκάματο.

Οἱ ἀνεπίσημες ἀπεργίες εἶναι αὐτὲς πού ἐσεῖς θέλετε νὰ κάμνετε ἀλλὰ δὲν θέλει ἡ συντεχνία. Καὶ στ

η εξέλιξη του εργατικού κινήματος και συγχρόνα προβλήματα του σοσιαλισμού

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΙΕΘΝΗΣ

Στις περασμένες δύο εκδόσεις μιλήσαμε για την ίδρυση και το πρόγραμμα της Πρώτης Διεθνούς. Είδαμε τις διάφορες ιδεολογίες και ρεύματα που έδρασαν μέσα της. Επίσης αναφερθήκαμε στον ρόλο που έπαιξε ο Μάρξ και στην τακτική που ακολούθησε.

Μετά από την διάλυση της Πρώτης Διεθνούς το 1872, (που όφειλόνταν στην διάσπαση του Γαλλικού εργατικού κινήματος, μετά από την Κομμούνια του Παρισιού και στη σύγκρουση μεταξύ αναρχισμού και Μαρξισμού γύρω από το θέμα της εργατικής σοσιαλιστικής σκέψης και του σοσιαλιστικού κινήματος μεταφέρθηκε από το Λονδίνο και Παρίσι στην Γερμανία. Στην Γερμανία, την πιο ισχυρή διοικητική χώρα της Ευρώπης, το σοσιαλιστικό κίνημα ταυτίστηκε με τις θεωρίες του Μάρξ και του Έγκελς και μέχρι το 1914 η Γερμανία ήταν το κέντρο του Ευρωπαϊκού κινήματος και της σοσιαλιστικής σκέψης.

Στη Γαλλία το εργατικό κίνημα ήταν κάπως πιο διασπασμένο από την Γερμανία αλλά και εδώ ένα πολύ μεγάλο μέρος του κινήματος ταυτιζόταν με την οικονομική και πολιτική θεωρία του Μάρξ. Στην Αγγλία, κανένα σημαντικό μέρος του εργατικού κινήματος και καμιά σοσιαλιστική οργάνωση δεν είχε υιοθετήσει τις βασικές αρχές του Μαρξισμού. Υπήρχε στην Αγγλία ένα σχετικά μεγάλο και οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα, αλλά αυτό κυριαρχόταν από μεταρρυθμιστικές τάσεις και ιδεολογικά ήταν σχεδόν ανύπαρκτο. Ιδεολογικά η πιο σημαντική οργάνωση στην Αγγλία ήταν των φαβιανών σοσιαλιστών: μία ομάδα διανοούμενων, επηρεασμένων κάπως από τον Μάρξ αλλά και από πολλούς άλλους — Αγγλούς φιλελεύθερους φιλόσοφους, μέχρι και το Νί-

τσε. Δεν υποστήριζαν την οικονομική θεωρία του Μάρξ μήτε την μαρξιστική έννοια της ταξικής σύγκρουσης. Έβλεπαν την υιοθέτηση του σοσιαλισμού, όχι μέσα από τις σταδιακές κοινοβουλευτικές μεταρρυθμίσεις. Αυτές θα προέρχονταν όχι, άμεσα από τις εργατικές οργανώσεις αλλά από την ίδια την δημοσία υπηρεσία στην οποία είχαν διεισδύσει αρκετοί φαβιανοί. Οι θεωρίες αυτές αποτέλεσαν την ιδεολογική βάση πάνω στην οποία δημιουργήθηκε, στις αρχές του 20ού αιώνα το Αγγλικό Εργατικό Κόμμα. Οι φαβιανοί ποτέ δεν είχαν επιρροή μέσα στην Αγγλική Εργατική τάξη.

Το τρίτο σημαντικό σοσιαλιστικό κίνημα, που υπήρχε στην Ευρώπη, μεταξύ 1889—1914 μαζί με τον Γερμανο-Γαλλικό σοσιαλισμό και τον Αγγλικό φαβιανισμό (και εξαιρώντας εδώ το Ρωσικό κίνημα), ήταν ο αναρχοσυνδικαλισμός, που είχε ρίζες στην Γαλλία, Βέλγιο, Ισπανία και Ιταλία. Ο αναρχισμός, μετά από το 1890, επηρεασμένος τώρα από ώριμες αλλά και βασικές Μαρξιστικές έννοιες στράφηκε προς το διοικητικό προλεταριάτο. Ο αναρχοσυνδικαλισμός, στην κλασική του μορφή, όπως την διαμόρφωσε ο Πελοουτιέρ, ήταν ενάντια στο συγκεντρωτικό οργανωμένο πολιτικό εργατικό κόμμα και το συγκεντρωτικό εργατικό σοσιαλιστικό κράτος. Την ανάπτυξη του καπιταλιστικού συστήματος την βλέπανε μέσα από απεργίες και βίαιη επανάσταση. Το νέο σύστη-

μα εξουσίας ήταν όμοιοποιακό, βασισμένο πάνω σε τοπικές εργατικές οργανώσεις, χωρίς κεντρική εξουσία.

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΙΕΘΝΗΣ

Η Πρώτη Διεθνής ιδρύθηκε από Άγγλους και Γάλλους συνδικαλιστές που έψαχναν αθόρυχα, μπορούμε να πούμε, για τη δημιουργία μιας συνεργασίας μεταξύ τους. Η Δεύτερη Διεθνής το 1889 ήταν μία πιο συνειδητή προσπάθεια: αυτή τη φορά μεταξύ Γάλλων και Γερμανών σοσιαλιστών, που ανήκουν στα πιο ιδεολογικά και οργανωτικά ανεπτυγμένα κινήματα της Ευρώπης, για συμφιλίωση μεταξύ των δύο εργατικών αυτών κινήματων. Στην περίοδο αυτή, μετά από τον Γαλλο-Γερμανικό πόλεμο του 1871, που ήταν μία κακή εμπειρία για την ενότητα του Ευρωπαϊκού κινήματος, πολλοί σοσιαλιστές, μεταξύ τους ο Μάρξ και ο Έγκελς (που πρόβλεψαν τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο), έβλεπαν μία πολύ πιο σοβαρή σύγκρουση μεταξύ των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων της Ευρώπης. Έτσι η Δεύτερη Διεθνής ήταν και μία συγκεκριμένη προσπάθεια να μην αποφευχθεί ένας τέτοιος πόλεμος, τουλάχιστον να υπάρχει μία κοινή αντιμετώπιση και δράση μεταξύ των διάφορων εθνικών κινήματων. Επίσης του Γαλλικού και Γερμανικού.

Τα κόμματα και οργανώσεις, που συμμετέχουν στην Δεύτερη Διεθνής, ήταν από όλες τις χώρες της Ευρώπης και στο πρώτο συνέδριο συγκροτήθηκαν σχεδόν όμοια ή οικονομική ανάλυση του «Κεφαλαίου» και η πολιτική

θεωρία του «Κομμουνιστικού Μανιφέστου». Το μεγαλύτερο και πιο ισχυρό κόμμα ήταν το Γερμανικό Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα (πρέπει να σημειωθεί πως ο όρος σοσιαλδημοκρατικό, τότε είχε ακόμα την ίδια έννοια που δίνεται σήμερα). Το κόμμα αυτό είχε καθαρά μαρξιστικές αρχές και μετά από το θάνατο του Μάρξ, το 1883, ο Έγκελς αφιέρωσε πολύ από το χρόνο του σ' αυτό. Υποστηριζόταν σχεδόν από όλη την Εργατική τάξη της Γερμανίας και τα συνδικάτα και είχε και κάποια κοινοβουλευτική δύναμη. Ήταν όπωσδήποτε ένα από τα πρώτα μαζικά οργανωμένα σοσιαλιστικά κόμματα της Ευρώπης. Ήγέτης και θεωρητικός του κόμματος ήταν ο Κάρλ Κάουτσκι (1854—1938).

Το κόμμα όμως αυτό και η ηγεσία του, θα δούμε κυριολεκτικά πρόδωσαν το Ευρωπαϊκό Εργατικό κίνημα. Κατά τον Λένιν, γράφοντας μετά την διάσπαση της Δεύτερης Διεθνούς το 1914, η χρεωκοπία της Δεύτερας Διεθνούς οφείλεται στον άστυχο χαρακτήρα της ηγεσίας του κόμματος και όχι μόνο σε κακή διαρρηγεία της Μαρξιστικής θεωρίας που υποτίθεται υποστήριζε.

Στά 25 χρόνια της ζωής της Δεύτερης Διεθνούς υπήρχαν δύο βασικές τάσεις που στην αρχή φαινόταν απλώς σαν διαφωνίες τακτικής. Το πρώτο συνέδριο είχε δεχτεί τη θεωρία πως η κοινωνία χωριζόταν σε αντιμαχόμενες τάξεις και πως αυτές οι αντιθέσεις διευθυνόταν προς μία βίαια αναμέτρηση μεταξύ της εργατικής και της αστικής τάξης, επίσης στις χώρες που είχαν απόλυτα μοναρχικά συστήματα. Ο Μάρξ είχε αναφέρει την Αύτρο-Ούγγαρη, Αύστρα-

τορία και τη Ρωσία σ' αυτό το θέμα για τον τρόπο της κατάληψης της εξουσίας από την εργατική τάξη. Οι Ρώσοι σοσιαλιστές, Πολωνοί και Ισπανοί προετοιμαζόταν για μία βίαιη, μη κοινοβουλευτική αναμέτρηση με την άρχουσα τάξη. Ο Κάουτσκι και ο Άτλερ του Αυστριακού Σοσιαλιστικού κόμματος είχαν σαν άμεσο σκοπό την δημιουργία ενός δημοκρατικού κοινοβουλευτικού συστήματος στις χώρες τους. Η ηγεσία του Γερμανικού Σοσιαλιστικού Κόμματος σε πολλές περιπτώσεις εμπόδιζε τη χρήση μαζικών απεργιών και διαδηλώσεων ταραχών. Η σημασία των πολιτικών απεργιών το 1905 στη Ρωσία που επηρέασε πάρα πολλούς σοσιαλιστές στην Ευρώπη δεν άλλαξε καθόλου αυτή την τακτική του Γερμανικού κόμματος, που συνέχισε να χρησιμοποιεί την μαρξιστική θεωρία για να δικαιολογήσει τη θέση του. Η διαφωνία του Γερμανικού και Αυστριακού κόμματος με πολλά από τα άλλα κόμματα επομένως πήρε και την μορφή μιας τεράστιας ιδεολογικής διαφωνίας μέσα στην Δεύτερη Διεθνής. Το Ευρωπαϊκό σοσιαλιστικό κίνημα χωρίστηκε μεταξύ της επαναστατικής σοσιαλιστικής τάσης και της μεταρρυθμιστικής σοσιαλιστικής τάσης. Όταν το 1914 διαλύθηκε η Δεύτερη Διεθνής καταστράφηκε τελείως η συνεργασία μεταξύ αυτών των δύο τάσεων που είχε αρχίσει από την Πρώτη Διεθνής.

Τυπικά η διάλυση ήρθε τον Αύγουστο το 1914 όταν το Γερμανικό Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα φημίσε τις πολεμικές πιστώσεις της Γερμανίας στη βουλή και έδειξε ξεκάθαρα τον εθνικιστικό χαρακτήρα της ηγεσίας του. Ακολούθησαν και οι Γάλλοι και Άγγλοι σοσιαλιστές δίνοντας την υποστήριξη τους στις αστικές κυβερνήσεις τους που πολεμούσαν με την άρχουσα τάξη της Γερμανίας για το πως θα μοίραζαν τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους των υπανάπτυχτων χωρών μεταξύ τους.

Η Δεύτερη Διεθνής απέτυχε πλήρως στους σκοπούς για τους οποίους είχε αρχικά είχε ιδρυθεί. Όχι μόνο δεν εμπόδιζε τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο αλλά ούτε καν κατάφερε να ένωθεί εναντίον του.

Ο Λένιν λίγο μετά το 1914 προσπάθησε να αναζωογονήσει τη Δεύτερη Διεθνής με μόνο τα επαναστατικά κόμματα της και αποτέλεμα ήταν το 1919, μετά από την Ρωσική επανάσταση, η ίδρυση της Τρίτης ή Κομμουνιστικής Διεθνούς. Για αυτή θα μιλήσουμε στην επόμενη έκδοση.

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

ΤΟ ΠΑΔΗΚ: ΝΕΑ ΕΦΕΔΡΕΙΑ

Μεγάλες ανακατατάξεις φαίνεται να γίνονται στο χώρο της δεξιάς και ιδιαίτερα μέσα στο ΔΗ.ΚΟ, στο οποίο το ΠΑΔΗΚ και άλλοι γνωστοί παράγοντες κατάφεραν να στήσουν... φράξια. Οι γνωστοί τούτοι παράγοντες κατάφεραν μάλιστα να ελέγχουν και ένα αρκετά μεγάλο αριθμό Βουλευτών που «κρυφά», λέγεται, μπήκαν μέσα στο συνδυασμό του ΔΗ.ΚΟ. Μερικοί από αυτούς παίρνουν ελεύθερα μέρος στα συνέδρια του ΠΑΔΗΚ, όπου φιγουράρουν στην πρώτη σειρά των καρέκλων σε κάθε φωτογραφία.

Με άλλα λόγια, δηλαδή, ο κόσμος ψήφισε το Γιάννη που δεν ήταν ο Γιάννης, αλλά ο Κώστας. Βέβαια, όσον άσεται κι αν φαίνεται ή όλη ιστορία, θα πρέπει να υπάρχουν λόγοι για όλα τούτα.

Οι άστοι χρειάζονται εφεδρείες. Όταν δεν τους ε-ευπηρετούν πια οι χουντικοί, βγάζουν τους δημοκράτες και τους πατριώτες από το συρτάρι, καμιά φορά εκεί που δεν το περιμένεις, για να τους πλάσουν στον κόσμο.

Έτσι απότομα τα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη μοι-

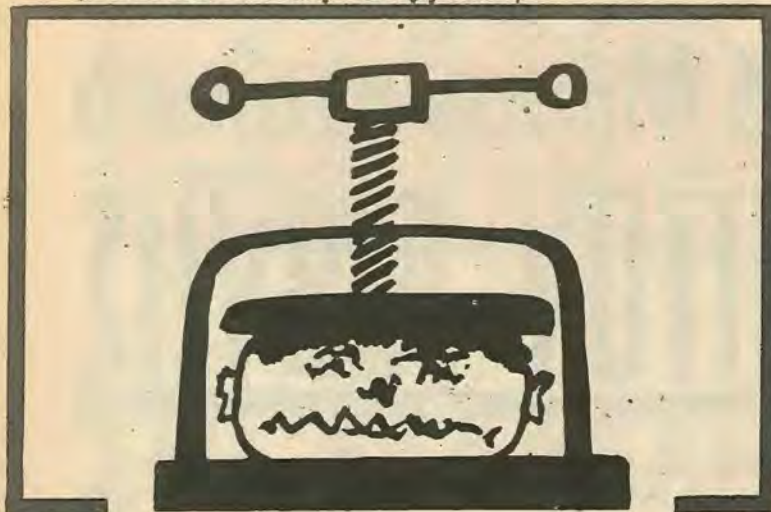
νουν σε δεύτερο πλάνο και, βγαίνει μπροστά η δημοκρατία, ή αντίσταση κ.τ.λ. Τα παίρνει τότε στα σοβαρά ο Νεοκυπριακός και διάφοροι άλλοι μικροαστοί και προχωρούν ακάθεκτοι με κυπριακές σημαίες. Άλλα δεν σταματά εδώ η ιστορία. Όταν γίνει κάτι τέτοιο, βγαίνουν πάλι μπροστά τα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη, έτσι για να κρατιούνται δυο πόρτες ανοιχτές και να μην η δεξιά πάντα μέσα...

Η στήλη αυτή δεν γνωρίζει τί πρόκειται να γίνει με το ΠΑΔΗΚ, το ΔΗ.ΚΟ. κτλ. Φαίνεται, όμως, πως όσο η δεξιά δεν μπορεί με τις διζωνικές, τους χάρτες, το Φεστιβάλ Λευκωσίας κτλ., να λύσει το Κυπριακό θα εξακολουθήσει να διασπάζεται και να χρειάζεται εφεδρείες. Κι όταν τα πράγματα γίνουν σκούρα, τότε πάλι, κάποια ΕΟΚΑ Β, Γ, ή Γκρίζοι Λύκοι — δεν έχει σημασία το όνομα θα ξανάβγει για να μας φέρει την ένωση διπλή τούτη τη φορά, όπως ακριβώς μπορεί να την φανταστεί κανείς κάτω από τις παρούσες συνθήκες.

Ο ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

1ο ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Ν. Δ. ΛΟΪΖΟΥ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ

Πριν αρχίσουμε να εκθέτουμε τα διάφορα άρθρα του καταστατικού της μαθητικής νεολαίας, θα ήταν καλύτερα να εξηγήσουμε τι ρόλο παίζει το καταστατικό σε μία οργάνωση.

Με το καταστατικό καθορίζονται: α) Ο χαρακτήρας, οι στόχοι και οι επιδιώξεις μιας οργάνωσης. β) Η οργανωτική συγκρότηση και λειτουργία. γ) Δικαιώματα και υποχρεώσεις των μελών. δ) Οι οικονομικοί πόροι μιας οργάνωσης και ε) Ειδικές διατάξεις.

Σε αυτό το άρθρο θα ασχοληθούμε με το πρώτο μέρος του καταστατικού δηλ. «Ο χαρακτήρας, οι στόχοι και οι επιδιώξεις» της οργάνωσης. Αυτό το κεφάλαιο είναι και το κυριότερο διότι βάσει αυτού μπορεί να κρίνει κανείς αν συμφωνεί ή όχι με τις βασικές αρχές της οργάνωσης μας.

Ο Ν. Δ. Λοΐζου (Δ.Ν.Δ.Α.) είναι μαθητική οργάνωση που αγωνίζεται στην πρώτη γραμμή για την επίλυση των μαθητικών προβλημάτων και τη σωστή συμμετοχή των μαθητών στον γενικότερο αγώνα του Κυπριακού λαού για εθνική και κοινωνική απελευθέρωση.

2. Η Δ.Ν.Δ.Α. πιστεύει πως οι μαθητές πρέπει να αγωνιστούν για την κατάκτηση του δικαιώματος να συμμετέχουν στις αποφάσεις που τους αφορούν και όχι να

γίνονται παθητικοί δέχτες μιας συντηρητικής μόρφωσης που λίγο λαμβάνει υπόψη τις πραγματικές τους ανάγκες σαν ανθρώπων.

3. Η Δ.Ν.Δ.Α. αγωνίζεται

για την προώθηση του ελεύθερου μαθητικού συνδικαλισμού σαν προϋπόθεση για

την σωστή διεξαγωγή του αγώνα των μαθητών.

4. Η Δ.Ν.Δ.Α. θεωρεί το σημερινό εκπαιδευτικό πρόγραμμα μη ικανοποιητικό και αγωνίζεται για τη βελ-

τις ή Δ.Ν.Δ.Α. οργανώνεται μέσα στα σχολεία, εκδίδει διαφωτιστικό υλικό, διοργανώνει εκδηλώσεις και επιδιώκει τη συνεργασία όλων όσων συμφωνούν με τους στόχους της.

Μέσα από αυτές τις δυσκολίες συνθήκες που περνά ο τόπος σήμερα, η Δ.Ν.Δ.Α. καλείται να δώσει δυναμική και αποφασιστική παρουσία μέσα στον πλατύ μαθητικό κόσμο.

Η Δ.Ν.Δ.Α. μέσα από αυτό το χάος της παραπλάνησης του μαθητόκοσμου διακηρύττει πως θα σταθεί ακλόνητη και αμετάθετη στους στόχους της.

Ακριβώς δε η πραγματοποίηση του 1ου παγκυπρίου συνεδρίου της αποτελεί μία τρανή και έμπραχτη απόδειξη για όσους αμφιβάλλουν.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ, ΣΤΟΧΟΙ, ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ της Δ.Ν.Δ.Α.

1. Η Δημοκρατική Νεολαία Δύ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ - ΤΕΧΝΕΣ

ΛΕΥΚΙΟΥ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ

«ΣΧΕΔΟΝ ΜΗΔΙΖΟΝΤΕΣ»

(απόσπασμα από τα προλεγόμενα του Μεσεβρινού στην ποιητική συλλογή «Σχεδον μηδίζοντες» του Λεύκιου Ζαφειρίου, που κυκλοφορεί στα «Τετράδια του Ρήγα»)

Η ποιητική συλλογή «Σχεδον μηδίζοντες» του Λεύκιου Ζαφειρίου είναι από τα λογοτεχνικά έργα που εντάσσονται πλήρως στις αρχές και στους σκοπούς της εκδοτικής-μας προσπάθειας. Είναι βασικά ποίηση αφιερωμένη στην υπόθεση του ανθρώπου και μορφοποιείται στα πλαίσια της σημερινής πραγματικότητας με κέντρο το δράμα της Κύπρου. Γνήσιος διαστάς του μαρτυρικού αψτού γησιού, ο Λεύκιος Ζαφειρίου ζει την τραγωδία του τόπου με την άγρυπνη συνείδηση του πνευματικού δημιουργού, που δεν αμφιβάλλει, ότι στις κρίσιμες στιγμές της ιστορίας των λαών η τέχνη, και προπαντός η τέχνη του λόγου, πάθει να αποτελεί πηγή αμέριμνης αισθητικής απόλαυσης, ζώνεται τ' άρματα και τρέχει στη μάχη.

Η ποίηση είναι ένας κήπος γεμάτος πουλιά, τραγουδάει τον έρωτα το Μιχάλη την Άννα.

Η ποίηση είναι το σπίτι που χωράει μέσα όλο τον κόσμο. Μα όταν η ελευθερία χάνεται η ποίηση γίνεται σιαβί και τουφέκι.

(Η ποίηση).

Το λιγότερο ποίημα, που το διαβάζουμε επικεφαλής της πρώτης συλλογής του ποιητή («Ποιήματα, Λεφκωσία 1976»), γίνεται σύμβολο πίστης και γνώμονας πορείας. Ο Λεύκιος Ζαφειρίου είναι από τους νέους ποιητές που με τα πρώτα κιόλας δήματά-τους βρίσκονται κατάμεσης στον παραγμένο χώρο του σύγχρονου προβληματισμού. Δέχτης εξαιρετικά εδαισθητός, ψηλαφίζει ανήσυχος το σκοτεινό πρόσωπο της εποχής-μας, πολεμώντας να εντοπίσει τις πληγές-του, να ανακαλύψει τις ορατές και άρατες δυνάμεις που την διαμορφώνουν και την παραμορφώνουν. Μέσα στον χαοτικό κόσμο της τεχνοκρατικής τυραννίας επίμονα νιχνεύει το δραστήριο

δίχτυ και τις πολύπλοκες μορφές της αλλοίωσης, που υπονομεύουν τη ζωή-μας και τις καταγγέλλει:

Σε ξεχάσαμε Κλέαρχε πώς να βρούμε τρόπο να σου γράψουμε.

Άλλωστε δεν μας μένει και καρφός, χιλιάδες ηλεκτρικοί γλόμποι μας τυφλώνουν που να σε θυμηθούμε τις Κυριακές με γήπεδα κατάμεστα. (Στον Κλέαρχο, 1)

Την παραμορφωτική ενέργεια της τυραννίας τη βλέπει με διάβγεια παντού. Η Αθήνα (όπου ο Ποιητής σπούδασε στα χρόνια της στρατιωτικής διχτατορίας) κατάντησε

ξεχαρδαλωμένη κιθάρα ξεθεωμένη πόρνη στην άκρη της Ασίας στραπατσασμένο όνειρο ενώ η Λεφκωσία ασύνορη μνήμη φονικού

στην άκρη της Μεσόγειος, χασμουριέται πλάι σε μια διαφήμιση Κόκα-κόλα (είναι τα λόγια-του) και γλιστρά κι όλο γλιστρά από γκρεμο σ' άλλο γκρεμο. (Λευκωσία, 1977)

Το θέαμα της ασκήμιας, του ηθικού ραχτιισμού και της προδοσίας σωρέθει μέσα του δδύνη, αηδία και οργή. Τόν κυριέθει ο φόβος, στη σκέψη, μήπως τα ιδανικά και η πίστη λυγίσουν, ζωσμένα καθώς είναι ασφυχτικά από τις δυνάμεις του κακού. Όμως την ίδια στιγμή βρίσκει τη λύτρωση στην ανάγκη να μιλήσει. Γνωρίζει το χρέος-του. Και στρατεύεται στον ασίγαστο αγώνα του ανθρώπου να σώσει την ανθρωπιά-του και την ελευθερία-του.

Ο αγώνας αψτός αποχτά συγκεκριμένο περιεχόμενο και στόχο καθώς φυσιολογικά συνταφίζεται με την σημερινό αγώνα του Κυπριακού λαού. Στο κέντρο της ποιητικής εργασίας του Ζαφειρίου διακρίνουμε την καταματωμένη γεμάτη αγωνία μορφή της πατρίδας. Ο Ποιητής καίγεται από τη λαχτάρα να της συμπαρασταθεί με την τέχνη-του, να δώσει έκφραση στον πόνο-της, να φωνάξει το άδικο που τη χτύπησε. Είναι όλος δοσμένος στο χρέος αψτό. Υποφέρει μαζί-της, απογοητεύεται, ελπίζει και πολεμά μαζί-της. Η ανάσα-της και η ανάσα-του δεν ξεχωρίζουν. Όχι μόνο γιατί συμβαίνει να είναι γέννημα και θρέμμα της Κύπρου, παρα και γιατί στην «περίπτωση» της αγα-

πημένης πατρίδας έλέπει: καθαρά τη μοίρα και: τά πάθη των αδικημένων λαών.

Φυσικά, σε τέτοιες ακραίες στιγμές η Μούσα δε γνοιάζεται για τα εκφραστικά στοιχεία. Δεν έχει καιρο για πολυτέλειες. Γίνεται φωνή γυμνή, κάποτε κοφτερή κραυγή, ζητώντας να ξεσκεπάσει, να αποδείξει, να πείσει. Μα ίσα-ίσα εδώ παραμονέθει ο κίνδυνος να προδώσει τον εαφτο-της. Και εδώ ακριβώς δοκιμάζεται ο αληθινός τεχνίτης. Γιατί το έργο-του εξαρτιέται από την επιτυχία-του να μεταδώσει το μήνυμα, χωρίς να προδώσει: αψτό που ο Άγγελος Σικελιανός ονόμασε α : σ θ η τ : κ ή α φ τ ο ν ο μ ί α, η μόνη που μετουσιώνει την υδέα και το αίσθημα σε έργο τέχνης.

Η λύρα του Ζαφειρίου μάχεται συνεδητα, να μην προδώσει την επιταγή αψτη. Ο φυσικός, αφτιασίδωτος λόγος και: η καθαρότητα της φωνής-του συγκροτιούνται σε απλους, λιτους στίχους, που μεταδίδουν ανεμπόδιστα το νόημα και τον ποιητικό κραδασμό. Είναι αλήθεια, ότι ο κλωνισμός που δοκίμασε ο Ποιητής στην πρώτη έπαψη-του με την αποκρουστική πραγματικότητα δεν του επέτρεψε να πετύχει πέρα για πέρα την ισοροπία ανάμεσα περιεχόμενο και μορφή. Αψτό φαίνεται περισσότερο στην προηγούμενη συλλογή, ενώ στη νεότερη η ποιητική ύλη παρουσιάζεται πιο συγκροτημένη και με στερεότερη εκφραστική ενότητα.

ΜΕΣΕΒΡΙΝΟΣ

Προσπάθεια υποχώρησης στο Μεσανατολικό ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ-ΛΙΒΥΗΣ

Η επίθεση των στρατευμάτων της Αιγύπτου έναντι της Λιβύης που έγινε αυτές τις μέρες είναι ένα γεγονός ή πολιτική σημασία του οποίου θρίσκεται σε άμεση εξάρτηση με το πολιτικό στίγμα του Μεσανατολικού προβλήματος σήμερα.

Η πολιτική εικόνα στο γενικότερο της πλάνο μέσα στο χώρο της Μ. Ανατολής παρουσιάζει σήμερα από την μια τον ιμπεριαλισμό να επιδιώκει μια πολιτική ύφεσης την οποία ζητά να εκμεταλλευτεί για να δώσει από ένα νέο αιώση στους ρυθμούς εκμετάλλευσης των πλουτοπαραγωγικών πόρων της περιοχής και από' άλλου να πλήξει και

ΤΟΥ Α. ΣΦΗΚΑ

ρια τις δυνάμεις της αλλαγής και της επανάστασης που έχουν κύριο φορέα έκφρασή τους το Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης. Στην προσπάθειά τους οι ιμπεριαλιστές στράφηκαν στην αναζήτηση συμβαίων μεταξύ εκείνων των 'Αραβικών καθεστώτων που είναι υποχρεωμένα — χάριν της επιβίωσής τους να εμποδίσουν τις προοδευτικές διεργασίες που προκα-

λεί η Παλαιστινιακή 'Επανάσταση μέσα στις μάζες πάνω στις όποιες κυριαρχούν και καταπιέζονται.

Οι αντιθέσεις επομένως που υπάρχουν μέσα στον 'Αραβικό κόσμο στην πολιτική αντιμετώπιση της Παλαιστινιακής 'Επανάστασης γίνεται αιτία προστριβών μεταξύ τους που ούτε και αυτό ακόμα το φαινόμενο του άναμεταξύ τους πολέμου δεν μπορεί να αποκλείσει.

Η Αίγυπτος από καιρό επιχείρησε μια απότομη στροφή προς τη Δύση και εγκαινίασε μια εντελώς δική της πολιτική με το 'Ισραήλ ύστερα από 'Αμερικάνικη μεσολάβηση και μάλιστα κατά τρόπο που έδωσε επιχειρήματα στον Σαντάτ να παρουσιάσει στον Αιγυπτιακό λαό αυτή την εξέλιξη σαν μια νίκη.

Τα βαθύτερα αίτια αυτής της στροφής φαίνεται ότι δεν έγιναν από την αρχή φανερά στον Αιγυ-

πτιακό λαό. Ξεκαθάρισαν όμως σε βαθμό που άνησχε την έξουσία μετά που εγκαινιάστηκε και προωθήθηκε το δεύτερο σκέλος 'Ισραηλινών μέσα στο Λίβανο.

Τα γεγονότα του Λιβάνου άφησαν να προβάλλει μπροστά στα μάτια κάθε προοδευτικού 'Αραβία ο βαθμός ζήτησης κάθε ξεχωριστής 'Αραβικής χώρας και

και προσπάθησε να εκμεταλλευτεί όλες τις σχέσεις και τις δυνατότητές του για να την στηρίξει.

Μ' αυτή την πολιτική του άφησε ακόμα περισσότερο εκτεθειμένους όλους εκείνους που είτε άμεσα είτε έμμεσα κτυπούσαν το Παλαιστινιακό κίνημα με

διο που έπρεπε να λείψει.

Πολλά 'Αραβικά καθεστώτα, και ιδιαίτερα εκείνα που είχαν ιδιαίτερους λόγους, άρχισαν να αντιλαμβάνονται ότι κάθε συγκρούση τους μαζί του τους άφησε εκτεθειμένα στην κριτική της πλειοψηφίας των μαζών που στέκονται σε απόλυτη συμπαραστάση και αλληλεγγύη με τους Παλαιστίνιους.

Κάτω από αυτό το πρίσμα, η διαταγή της επίθεσης έναντι της Λιβύης φαίνεται ότι ήταν επιβεβλημένη από την άμεση ανάγκη απομάκρυνσης του Καντάφι και αντικατάστασής του με ένα καθεστώς διατεθειμένο να ακολουθήσει μια πολιτική προσαρμοσμένη στην τακτική της Αιγύπτου πάνω στο Μεσανατολικό πρόβλημα.

Οι συγκρούσεις όμως που άρχισαν γι' αυτό το λόγο στα σύνορα των δυο χωρών όχι μόνο δεν κατάφεραν να πλήξουν τον στόχο τους αλλά αντίθετα άφησαν εκτεθειμένο τον εμπνευστή τους.

Αυτό σημαίνει ότι η τακτική που ακολούθησε ο Σαντάτ όχι μόνο δεν μπορεί να διχάσει τους 'Αραβες αλλά αντίθετα βάζει τις βάσεις της διάσπασης των αντιδραστικών καθεστώτων μέσα στον 'Αραβικό χώρο.

έδωσαν το μέτρο για διαλεχτική εκτίμηση των εξελίξεων.

Ο Καντάφι ανέλαβε ολοσχερόν το βάρος της οικονομικής ενίσχυσης της Παλαιστινιακής 'Επανάστασης, στάθηκε δίπλα της

στόχο την αποδυνάμωση, τον πλήρη έλεγχο και την ποδηγέτησή του. Πέρα από αυτό έστησε μπροστά σε κάθε ενδεχόμενη τάση συμβιβασμού ένα φράγμα που ήταν δύσκολο να ξεπεραστεί και στένεψε ακόμα περισσότερο τα περιθώρια που υπήρχαν για τακτικούς ελιγμούς υποχώρησης.

Η ίδια επομένως η πολιτική του τον μετάτρεψε σε ένα εμπό-

Οι ανακαταταξίσεις στο χώρο της δεξιάς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΑΣ

χή της διχοτόμησης. Είναι γι' αυτό το λόγο, που βασικά, παρουσιάζονται όλες αυτές οι διαμάχες στους κόλπους της δεξιάς: προέρχονται βασικά από την αδυναμία της άστικης τάξης να λύσει το κυπριακό.

Σε συνάρτηση με τα πιο πάνω πρέπει να λεχθεί πως ο Δ. Συναγερμός σαν πολιτικός φορέας της άρχουσας τάξης αντιμετωπίζει δυσκολίες. Εκτός από το γεγονός ότι ταυτίστηκε με τις υποχωρήσεις, ή συνεργασία του με τους χουντικούς ζημιώνει το γόητρό του μέσα στις μάζες. Γιατί δεν πρέπει να παραγνωρίζεται το γεγονός ότι και τα κόμματα της άρχουσας τάξης χρειάζονται τη λαϊκή υποστήριξη.

Η αδυναμία της άρχουσας τάξης να οδηγήσει το Κυπριακό σε κάποια λύση, μαζί με τη μερική χρεωκοπία του Δ. Σ. δημιουργεί για τη δεξιά την αναγκαιότητα εξεύρεσης εφεδρείων. Η νέα εφεδρεία περιστρέφεται γύρω από την κίνηση του ΠΑΔΗΚ και του κ. Τάσου Παπαδόπουλου. Άρκετοι βουλευτές του ΔΗ.ΚΟ πρόσκεινται επίσης στο ΠΑΔΗΚ στο ΠΑΔΗΚ και τον Παπαδόπουλο, καθώς και σε γνωστό παράγοντα της αγροτικής οικονομικής ζωής. Βέβαια η κίνηση τούτη δεν διαθέτει ακόμη το απαιτούμενο κύρος μέσα στις μάζες για να μπορεί να αποκλείσει την ήγηση της δεξιάς. Προσπαθεί να παρουσιάσει κάποια διαφοροποίηση από τη γραμμή του Δ.Σ., προβάλλοντας κατά καιρούς συνθήματα υπέρ της δημοκρα-

τίας, του αγώνα κ.τ.λ., ενώ ταυτόχρονα προσέχει να μην έλθει σε σύγκρουση με τον ιμπεριαλισμό και τα συμφέροντα της άστικης τάξης. Σε ποιο βαθμό θα μπορέσει η κίνηση τούτη να αποτελέσει την πολιτική ήγηση της άστικης τάξης είναι ακόμα άγνωστο.

Εκείνο που φαίνεται πιθανώτερο — μέσα στα πλαίσια της υπόκωφης πάλης για τη διαδοχή του Μακαρίου που φαίνεται να έχει εκδηλωθεί τελευταία μέσα στους κόλπους της δεξιάς — είναι το να αποτελέσει η γύρω από τον Παπαδόπουλο κίνηση το νέο σχήμα της δεξιάς που θα πάρει την υποστήριξη του ΑΚΕΛ στην προσπάθειά του για δημιουργία ενός κοινού μετώπου.

Δεδομένης, δηλαδή, της πολιτικής του ΑΚΕΛ για συνεργασία με δεξιά σχήματα, ή κίνηση του κ. Παπαδόπουλου και του ΠΑΔΗΚ μπορεί να προσφερθεί για μια τέτοια εξέλιξη. Ένα τέτοιο γεγονός θα είναι ένας προσωρινός συμβιβασμός της άστικης τάξης με το εργατικό κίνημα.

Μια τέτοια εξέλιξη δεν μπορεί να είναι παρά προσωρινή, γιατί το σχήμα που θα δημιουργηθεί θα είναι εξαιρετικά ασταθές. Θα φορτωθεί τον πονοκέφαλο της λύσης του Κυπριακού, τα διάφορα κοινωνικά προβλήματα, ενώ θα δέχεται ταυτόχρονα τα βέλη μιας άκροδεξιάς κατάστασης. Κάτω από τέτοιες συνθήκες, το έδαφος θα είναι πρόσφορο για την δημιουργία φασιστικών τάσεων οι οποίες θα εκκολάπτονται μέσα από την παράταση του άδιεξόδου.

Και πιθανώτατα θα προετοιμαστεί ο δρόμος για μια διχτατορία της δεξιάς με τη μία ή την άλλη μορφή.

Η πιο πάνω ανάλυση παραγνωρίζει, βέβαια, μια σημαντική πτυχή του όλου θέματος, το ρόλο δηλαδή των εξωτερικών παραγόντων που πιθανόν να έχουν σοβαρή επίδραση. Δεν είναι γνωστό αν ο ιμπεριαλισμός θα ενοήσει τη δημιουργία ενός τέτοιου μετώπου, με την πεποίθηση ή την έλπιδα πως θα εκμεταλλευτεί την ανικανότητά του για επίλυση των προβλημάτων, για να μπορέσει μετά να προωθήσει στην αρχή μια άκροδεξιά κατάσταση.

Όπως, όμως και να χει: το πράγμα, μέσα στην σημερινή αντικειμενική διαδικασία του ταξικού αγώνα, και δεδομένων της αποτελεσματικότητας του Κυπριακού, ή δεξιά χρειάζεται μια νέα εφεδρεία. Και τούτη είναι η κίνηση γύρω από το ΠΑΔΗΚ και τον Τάσο.

Η εργατική τάξη και οι προοδευτικές δυνάμεις του νησιού δεν πρέπει να ξεγελαστούν από τα νέα σχήματα που σύντομα θα δημιουργηθούν. Ο ποσοστό αδιχτατορίας της δεξιάς, ποσό ή άστικη τάξη και ο ιμπεριαλισμός χρειάζονται: για να επιβάλουν τη λύση του Κυπριακού προβλήματος που επιθυμούν.

**αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση**

**σοσιαλιστική
εκφραση**

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
 Έσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
 Έξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλες
 Τιμή φύλλου 50 μίλες.
 Οι έπιταγές στο λογαριασμό
 4572 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου
 Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική "Εκφραση" θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.